coccinum: ut lanam candidam efficiet
Et qa aspget ysopo et munda
bimur: lauabit nos et sup ni
uem candidiores erim9 Tria sut
q erga nos arbitrio suo constituta
conseruet. Bonitatem dico: mise
ricordiam atqz iusticiam Bonitas
e: qa esse iam cepim9 Misericor
dia: q ad penitentiam prouocamur
Iusticia: q futuro tempore iudica
bimur Hec interi ordine tempm
in sese custodiunt preteritu pns
et futuru Preteritu quo dno
auctore creamur et nascimur
Presens quo cotidie miam conseque
mur Futurum quo iuxta opera
nra iusticia distribuente mu
nerabimur Itaqz cu mia regnum
habem9 i manibus: et i arbitrio
nro posita sunt dona pietatis
Hic purgem9 consciencias nras
ab omni inquinacione: et spiua
libus nos deinceps p bonam
conuersacionem instrumentis apte
mus Euitem9 desideria que
militant contra aias nras: pro
fanam consciencia nullaten9 pacia
mur Consequmur oia que ex fi
de credim9: si iustis nos actib9
et vita i ituperabili componam9
Merebimur remissam oim pec
catorum: resurgem9 i vitam eter
nam i resurrectione credencium
Et ut amplius loquendi psumat
audacia: i regna celorum cum ius
tis intrabim9. cu quib9 ptem per
pniam habe meruim9. Scriptu
ra dicente Penitentib9 aut dedit

pte iusticie: et corrogauit de
ficientes sustine et destinauit
illos i sorte veritatis Hec ama
tissime frater: quib9 tecu pt
ad exercendam pniam corrobo
raret. quantum ex dominicis lec
tionib9 collige mediocritas
ingenii mei potuit exaraui
Que si iam ut arbitror aimi
studio et ppo instituto secta
ris: currib9 confessionis isidens
tendis ad veniam: accipe me
tecum in hac cogitatione consor
tem: ut adiuncto cominus
comitatu. ad metas indulgen
tie properem9: aut si pigri
tie inercia ipeditus pnitita
tem tuam sequi no potero i
memento mei et cum pmium
de dei largicione merueris:
queso ut in orationib9 tuis nul
la capiaris obliuione victo
rib9. amen

Explicit liber primus bti
ambrosii epi de penitencia
Incipit secundus eiusdem

S i utilis finis il
le e maximus
qui plurimorum
spectat pfectu
moderatio ppe
oim pulcherri
ma e. q ne ipos quide quos dap
nat offendit et quos dapna
uerit dignos solet face absolu
tione Denigz sola e q dni que

situm sanguine etiam ppagaue
rit: imitatrix bnficij celestis.
et redemptionis vniusorum salubri
fine temperans: que ferre possunt
aures hoim mentes no refugere
no pauere aimi Ceterum q studet
humane infirmitatis emendare
vicia: ipam infirmitatem suis de
bet sustinere et quodammodo pesa
re humeris no abicere Nam pastor il
le ewangelicus lassam ouem vex
isse legitur no abiecisse Et sa
lomon ait Noli esse iustus ni
mium Debz enim iusticiam temperare
moderacio Fratrem quemadmodum se
tibi curandum prebeat qui fasti
dio dedas: qui contemptui se no
compassioni medico suo putet
futurum: Ideo dns ihesus
compassus nobis est vt ad se voca
ret no deterret Mitis venit.
venit humilis. denique ait Veni
te ad me omnes qui laboratis et
onerati estis et ego reficiam
vos Reficit ergo dns ihesus no
excludit neque abicit Meritoque
tales discipulos elegit: qui do
minice voluntatis interpretes
plebem dei colligerent. no repu
diarent Vnde liquet eos inter
xpi discipulos no habendos:
qui dura pro mitibus. superba
pro humilibus sequenda opinantur
et cum ipsi querant dni miseri
cordiam alijs eam denegant:
vt sunt doctores nouacianorum.
qui mundos se appellant. Quid
hijs superbius cum scriptura

dicat: quia nemo mundus a pec
catis nec vnius diei infans: et
dauid clamat. a delicto meo mun
da me Sanctiores isti quam dauid
de cuius familia nasci xpus incar
nationis elegit misterio. cuius
posteritas aula celestis est.
vtero virginali suscipiens mundi
redemptorem Quid aut durius
quam vt indicant penitenciam quam no
relaxent cum vtique veniam ne
gando incentiuum auferat penite
cie: Nemo enim potest bene agere peni
tenciam: nisi sperauerit indulgen
ciam Sz negant hijs reddi com
nem: qui preuaricatione lapsi
sunt Si vnum tm crimen excipe
rent (sacrilegij cui veniam nega
rent) dure quidem. sed tn diui
nis tm redargui viderentur sen
tencijs assercionibus tum suis co
uenirent Dns enim crimen nul
lum excepit: qui peccata dona
uit omnia At cum omnia peccata stoicorum
quodam more paribus putet esse
manda esse mensuris et eque
eum qui gallum. aut vt aiunt gal
linatium atque illum qui patrem suffo
cauerit perpetuo asserunt celesti
bus abdicandum misterijs. quo
vnius criminis obitum reos. cum
indignissimum esse no possent
enim ipsi negare. vt paucorum pe
na pueniat ad multos: Sed aiunt
se dno deferre reuerenciam cui
soli remittendorum criminum
ptatem reseruet: Ymo nulli
maiorem iniuriam faciunt quam

qui eius voluntatem mandata rescindere:
commissum munus refundere. Nam cum
ipse in evangelio suo dixerit dominus
ihesus: accipite spiritum sanctum et quorum
remiseritis peccata remittuntur eis.
quorum retinueritis detenta erunt.
Quis est ergo qui magis honorat utrum
qui mandatis obtemperat. an qui
resistit? Ecclesia in utroque servat obe-
dienciam: ut peccatum alliget et
relaxet. Heresis in altero immitis
in altero inobediens. vult ligare
quod non resoluat: non vult solvere
quod ligavit: in quo se sua dampnat
sentencia. Dominus enim par ius et sol-
uendi esse voluit et ligandi: qui
utrumque pari condicione permisit. Ergo
qui soluendi ius non habet nec
ligandi habet. Sicut enim secundum dominicam
qui ligandi ius habet et soluen-
di habet ita istorum assertio seipsam
strangulat. ut quia soluendi ius
negant: negare debeant et li-
gandi. Quomodo igitur potest alterum licere:
alterum non licere? Quibusdam
datum: utrumque est licere. Aut utrumque
non licere: certum est utrumque licere ecclesie:
heresi utrumque non licere. Ius enim hoc:
solis permissum est sacerdotibus. Recte
igitur etiam vendicat quae veros sa-
cerdotes habet heresis vendicare
non potest: que sacerdotes dei non habet.
Non vendicando autem ipsa de se pro-
nunciat: quod cum sacerdotes non
habeat. ius sibi vendicare non
debeat sacerdotale. Ita impuden-
ti contumacia pudentem terminus
confessionem. Spectat etiam illud:
quoniam qui spiritum sanctum accipit et solven-
di peccata potestatem accipit et ligandi.
Sic enim scriptum: Accipe spiritum sanctum
quorum remiseritis peccata remit-
tuntur eis: et quorum detinue-
ritis detenta sunt. Ergo qui soluere
non potest peccatum: non habet spiritum sanctum. Mu-
nus enim spiritus sancti est: officium sacer-
dotis. Ius autem spiritus sancti: in soluen-
dis ligandisque ~~peccatis~~ criminibus est.
Quomodo igitur munus eius vendicant:
de cuius diffidunt iure? Quid quod
insolenciores sunt? Nam cum ad
misericordiam propensior quam ad se-
veritatem sit spiritus dei: quod ait se
velle id nolunt. quod nolle hoc
agunt: cum vindicare iudicis sit.
remittere misericordis. Tollera-
bilius igitur novatiane remit-
teres: quam ligares. Aliud enim qua-
si delinquendi parcius usurpa-
res: aliud quasi erumpne compas-
sus ignosceres. Sed aiunt se ex-
ceptis gravioribus criminibus:
relaxare veniam levioribus. Non
hoc quidem auctor vestri erroris
novatianus ait. Sed a sola contempla-
cione. ut quod ipse non posset solvere
non ligaret: ne ligando spera-
ri a se faceret solucionem. In eo
igitur patrem vestrum propria dampna-
tis sententia: qui distinctionem
peccatorum facitis. que soluenda a
vobis putetis. et que sine remedio
esse arbitremini. Sed deus distinc-
cionem non facit qui misericordiam
suam promisit: et relaxandi
licenciam sacerdotibus suis sine ulla
excepcione concessit. Sed qui
culpam exaggeravit exagge-
qui nemini penitenciam dandam putavit.

caret etiam peniam. Maiora enim
crimina maioribus abluuntur etiam
fletibus. Ita nec novacianus pro
batur qui veniam interclusit omnibus:
nec vos eius discipuli imitato
res eiusmodi et condempnatores
qui ibi minuitis studia penitentie
ubi augeri oportet. Quia gravio
ra peccata maioribus sustentanda
fulgentius docuit christi misericordia.
Que autem ista perversitas est: ut
vobis vendicetis possibilia con
cessu dei ut ipsi dicatis impossibi
lia reservetis. Hoc est sibi eligere
causas ignoscendi et deo ma
teriem feriendi relinquere. Et
ubi est illud. Sit autem deus ve
rax. omnis autem homo mendax. sicut
scriptum est: ut iustificeris in sermoni
bus tuis et vincas cum iudica
ris. Ut agnoscam igitur deum
misericordie magis indulgentem esse quam se
veritatis tenacem: ipse ait. Mi
sericordiam malo: quam sacrificium.
Quo igitur verum acceptum esse
potest sacrificium deo qui negatis
misericordiam: cum ipse dicat se
nolle mortem peccatoris sed correc
tionem. Cuius interpres apostolus
ait. quia deus filium suum mittens
in similitudinem carnis peccati de
peccato dampnavit peccatum in carne:
ut iustificatio legis impleretur
in nobis. Non in similitudinem
carnis ait. quia christus veritatem
suscepit carnis humane non
similitudinem: neque in similitu
dinem peccati ait quia peccatum non fecit.

sed peccatum pro nobis factus est: sed
venit in similitudinem carnis peccati.
hoc est suscepit similitudinem carnis
peccatricis: ideo similitudinem. quia
scriptum est. Et homo est. et quis agnoscet
eum. Homo erat carne: secundum hominem
qui agnosceretur. ita et ille carnem ha
bebat nostram: sed carnis huius vicia
non habebat. Non enim sicut omnes ho
mines ex virili et femina erat per
mixtione generatus: sed natus de
spiritu sancto. et virgine inmacula
tum corpus susceperat. quod non solum
nulla vicia maculaverant: sed
nec generationis aut conceptionis con
tagio iniuriosa fuscaverat. Nam
omnes homines sub peccato nascimur.
quorum ipse ortus in vicio est: sicut
habes legem dicente david. Ecce enim
in iniquitatibus conceptus sum: et in de
lictis peperit me mater mea.
Ideo pauli caro corpus mortis
erat: sicut ipse ait. Quis me
liberabit de corpore mortis huius.
Christi autem caro dampnavit peccatum: quod
nascendo non sensit quod mori
endo crucifixit. ut in carne nostra esset
iustificatio per gratiam: ubi erat collu
vie per culpam. Quid ergo dice
mus ad hec nisi quod dixit apostolus.
si deus pro nobis quis contra
nos. Qui filio proprio non pepercit sed
pro nobis omnibus tradidit eum
quomodo etiam cum illo non omnia nobis do
navit. Quis accusabit adversus
electos dei. Deus qui iustificat. quis (margin: qui)
est qui condempnet. Christus qui mortu
us est immo qui et resurrexit. qui

ē ī dextera dei : q̄ etiā īterpellat ꝑ
nobis Pro quib9 g° xp̄us interpel
lat · eos nouacian9 accusat : quos
xp̄us ad salutē redemit eos no
uacian9 dāpnat ad mortē : quib9
xp̄us dicit tollite iugū meū sup
vos et discite a me q̄a mitis sū ·
nouacian9 dicit īmitis sū Quib9
x̄ᵖs dicit īuenietis requiē aiab9 vr̄is :
iugū eī meū suaue ē : et onus
meū leue · hijs graue on9 et du
rū īponit iugū nouacian9 Cū
āpensus igit̄ ad misericordiam
sit dn̄s ihesus : licz ista satis in
struat ? tū ip̄e etiā te doceat :
q̄a cū aduersus impressione ꝑse
cucionis instrue nos vellet ait :
nolite time eos q̄ occidūt corp9 :
aīam aūt nō pn̄t occide ? sed po
cius eū timete : q̄ p̄t aīaz et
corpus mitte in gehēnā Et
infra Omīs g° qui cōfessus
fuerit me corā hominibus :
confitebor et ego eū corā p̄re
meo q̄ ē ī celis Qui āt nega
uerit me corā homīb9 · negabo
et ego eū coram p̄re meo qui
est in celis Ubi confitetur ꝑ
omīb9 confitetur · omīs cōplec
titur ? vbi negat · nō omīs negat :
sicut eī sup̄ habet : oīs q̄ me
confessus fuerit : confitebor et
ego eū · hoc ē oēm : consequēs
erat vt infra quoqz sic redderet :
omīs aūt qui me negauerit ·
Sz ne omīs negare videretur
ita subiecit : qui aūt negauerit
me corā homīb9 negabo et ego

eū Grām ꝓmittit omībus : nō
omīb9 minat̄ īiuriā ? qd̄ est
miseracionis exaggerat : qd̄ vl
cionis extenuat Atz ita scriptum
est nō solū ī eo libro q̄ scd̄m
matheū scribit̄ euāgelij dn̄i
nr̄i ihū x̄ᵖi : sed etiā ī eo lcm̄ ē
ul scd̄m lucam recipit̄ · vt sciās
nō ociose id posuisse vtrūqz ·
Diximus qd̄ scriptū sit : colligam9
sentenciā Omīs inquit q̄ me
confessus fuerit ? id ē ex qua
cūqz vita ex quocūqz statu qui
confessus me fuerit : habebit
remuneratorē me cōfessionis
sue Cū dicat̄ omīs · null9 a
remuneracioē q̄ confessus fue
rit excluditur : nō similit̄ oīs
qui negauerit negabitur Pt
eū fieri vt aut quis victus sup
plicijs : sermone neget · et cor
de adoret Nūqd̄ eadē causa
ē eius q̄ sponte negat · et ei9
q̄ tormenta īclinauerit ad sa
crilegiū ? nō voluntatis ? Cū
indignū aūt cū apud hoīes
valeat certamīs grā vt apud
deū nō valere asseratur Nā
sepe ī hoc adletharū seculari
certamīe etiā victos quorū
fuerit certamīa probata vul
gus hoīm cū victoribus co
ronare cōsueuit : maxīe quos
viderit aut dolo aut fraude
excussos victoria Xp̄us ergo
adlethas suos quos viderit
grauibus paulisꝑ cessisse sup
plicijs ? sine venia patietur ma

ne? Nunq̄ nō habebit racionem
laboris ? q̄ͤ eciā quos ꝑciat non
īnetnū proiciet? Dicit et̄ dauid
Non īet̄nū proiciet deus: et cō
tra hūc audiem⁹ heresim dicētē
ꝑciat īnet̄nū Nec ī finē inquit
abscidet misericordiā: a generacio
ne ī generacionē ? aut obliuiscet̄
misereri deus: clamat ꝓpheta
Et sunt q̄ diuine miseracionis
quedā inducunt obliuia. Sed aiūt
ideo se ista assere̓ ne mutabilē
deū face̓ videant̄ : si hijs quib⁹
fuerat irat⁹ ignoscat. Cōdicit̄?
Repudiabim⁹ diuina oracula:
et istorū opīones sequemur? Sꝫ
nō deus alienis assertiōib⁹: sed
suis estimand⁹ vocib⁹ est Quid
eī propcius edere possium⁹ isig
ni eius misericordie ? q̄ꝫ q̄ ipē ꝑ
ꝓphetā osee quib⁹ tanquā iratus
minabat̄ cōtinuo tanq̄ recōsilia
tus indulget? Ait et̄ Quid tibi
faciā effraym· aut quid t̄ faciā
iuda? Et infra Quō te cōstituā?
Velut adama efficiā te: et sicut
seboim In ipā indignacioē velut
patris quodā affcū heret: quō
ad penā tradat errantē Et si
iudeus miretur: deus tn̄ adhuc
sēnū examinat Sꝫ cōtinuo qui
dixerat sicut adama efficiā te:
et sicut seboim q̄ due vrbes ex
vicinia sodomorū· parilis ex
cidij traxere consorciū Conu
sum ē inquit cor meū ī meipso:
cōturbata ē pnīa mea nō faciā
scd̄m iracundiā furoris mei·

Ratiōne apparet q̄ ideo nobis pec
cantib⁹ indignet̄ dn̄s ihesus:
vt indignacioīs sue nos furorē cō
uertat? Indignatio ergo eius
nō vlcionis executio: sed magis
absolucionis opacio ē Sic enī
dixit Si cōuersus īgemueris
saluus eris Expectat gemitus
nr̄os: sed tēpales. vt remittat
ꝑpetuos· expectat lachrimas nr̄as:
vt profundat pietatē suā Sic
ī ewāgelio vidue nr̄is lachri
mis cōpassus: filiū ei⁹ resusci
tauit Expectat nr̄am cōuersio
nem: vt reuitamur et ipī ad
grām ? que si nullus lapsus no
bis irrepet: ī nobis ꝑseueraret
Sed q̄a peccātis nr̄is contrahim⁹
offensam: indignat̄ vt humilie
mur Humiliamur: vt digni si
mus magis miseracioē ipī pe
na Doceat te ītē ihēmias di
cens: q̄a nō repellet īet̄nū do
min⁹ ? qm̄ cū humiliauerit inq̄t
miserebitur scd̄m multitudinē
misericordie sue: q̄a nō humilia
uit toto corde suo neq̄ repulit
filios hoīm Hoc ītē ī trenis
iheremie legim⁹ Et ex hijs
vel ceteris que sequūt̄ aduttim⁹:
quia deus humiliat sub pedibus
suos omēs victos terre· vt iudi
ciū eius declinem⁹ ? Sed nec
toto corde humiliat pcōrē vsq̄
ad terrā: qui eciā de terra sus
citat inopem et de stercore
erigit pauperē Non et̄ ex to
to corde humiliat: qui se venie

reseruat. Nam si nō ex toto corde oēz
p̄ctōrē humiliat? quāto magis eū
qui nō ex toto corde peccauit.
Nā sicut dixit de iudeis. popu
lus hic labijs me honorat. cor
aūt eorū longe ē a me: fortas
sis et de aliquib9 lapsis dicat
Isti labijs me negarūt. sed corde
meū sūt. Dicit aūt eos pena
nō auertit pfidia. Sine causa
aūt hys aliqui veniā negant
quorū fidem eousq cōsectatus
est psecutor: ut eam studeret
expugnare tormentis negaue
runt semel. sed cotidie cōfite
retur? negarūt sermone sed
confitentur gemitibus: cōfitē
tur eiulatibus. cōfitent' fleti
bus. cōfitent' liberis nō coac
tis vocib9. Cesserūt quidem
ad temp9 dyaboli tēptatiōi:
sed etiā dyabol9 postea reces
sit ab his quos sibi vendicaē
nō potuit: cessit g° fletib9. ces
sit pēitencie. quos inuaserat
alienos pdidit suos. Nōne
ita istud ē: ac si quis captiuū
victe vrbis populū abducat.
Captiu9 abducit' sed inuitus?
qui in alienas terras necītate
contendat intimo tn̄ nō migret
affcū: patriā secū aīo vehat.
queram copiam quadmodū
reuertatur. Quid ergo? Cū
hui9l reuertit'? nūqd est aliqs
qui psuadeat nō recipiendū.
minore sz honore. sed studio
cpensiore ne habeat quo insul

tet adu'sarius? Si armato ig
noscas qui pugnare potuit?
nō ignoscis ei in quo sola pug
nabat fides? Ipsius dyaboli
de hui9mōi lapsis si requira
mus sententiā nōne videtur
dicē? populus hic labijs me ho
norat. cor aūt eorū longe est
a me? Quō ei meū ē q non
recedit a xp̄o? Sine causa aūt
me colere vident'? q doctriā
ihesu custodiunt. Ego aūt pu
tabam q meā docerent: plus
dāpnant dū cōpta deserunt.
Certe ihesus in hys amplius
gloriatur. dū recipit reūten
tes? insultant oēs angeli:
qā gaudiū magis ē in celo sup
vno pctōre pēitenciā agente
q̄ in nonaginta noue iustis q
non indigent penitencia.
De me in celo de me in terris
triūphus sumit'. nichil xp̄o perijt
qn̄ hij qui ad me cū fletu vene
rant cū desiderio ad eciam re
uertuntur. et horū exemplo
etiā de meis pditor qui didi
cerint nichil hic esse vbi ho
mines pmib9 puocāt' pmijs
et plurimū illic vbi gemit9
lachrime. ieiūnia meis epulis
preferūt'. Hoc g° nouaciani
excluditis. Quid ē ei aliud
excludē' n' spem veniē negare?
Sed neq semiuiuū illud de
relictū a latronib9 samarita
nus pterijt. sed vulnera ei9
oleo vinoq curauit. pius in fun

dens oleū quo foueret et sup
iumētū suū īposuit vulnera
tū. ī quo ei9 patū aīā vexit. nec
ouem pastor despexit errātē
Vos aūt dicitis noli me tāgē.
vos dicitis volentes iustifica
re vosipōs. nō ē proxim9 nr
supbiores q̄ legis peritꝰs ille
qui xp̄m tēptare cupiebat.
Ille enī dixit quis ē meus pxi
mus. Ille interrogat vos
negatis. sicut sacerdos ille des
cendens. et sicut leuita p̄teriēs
quē curandū suscipe debuisti
nec recipiētes hospicio pro quo
xp̄us duos numerauit dena
rios cui9 te proximū fieri xp̄s
iubet vt facilius ī eū miseri
cordiā habeas Ipē est enim
pxim9 q̄ nō solū cōformem
natura coniūxerit sed eciam
misericordia copulauerit Ab
eo te alienū supbia facis ex
tollens te. Frustra īflatus mē
te carnis tue et nō tenens ca
put. Si eī teneres caput. ad
uertēs tibi nō deserendū eū
pro quo xp̄us mortuus est
Si caput teneres aduteres
corpus omē cōpaginando po
tius q̄ soluendo ī incremen
tū dei p copulā caritatis et
redēpcione cresce' pctōris Cū
igit' frēm omēz aufertis pe
nitencie q̄ aliud dicitis nisi
hoc nemo de vulneratis nos
trū ingrediatur hospitiū ne
mo sanetur ī nrā ecclesia.

apud nos nō curant' egroti. sani
sum9 medicū nō habem9 neces
sariū qa ipē ait Non opus est
sanis medicus: sed his qui male
hñt. Ergo dnē ihū ad eccām
tuā totus adueni. qm̄ nouacia
nus excusat Nouacian9 dicit
Iuga boum emi qui iugū xp̄i
suaue nō suscipit. et onus gra
ue collo īponit suo. qd portare
non queat Nouacian9 seruos
tuos a quibus īuitabat' tenuit
et cōtumelia affectos occidit qs
iterat a baptismatis labe inqui
nauit Mitte g° ad exitus via
rū et collige bonos et malos
et debiles et cecos et claudos
introduc ī ecclesiam tuā. iube
impleat' dom9 tua. introduc
omēs ad cenā tuā. qa quē tu vo
caueris dignū facies si sequa
tur Ille sane reicit' q' nō ha
buerit vestem nupcialem:
hoc ē amictū charitatis vela
mē gracie Mitte inq̄ ad vni
uersos nō excusat ecclesia tua
a cena tua Excuset nouacian9
Non dicit familia tua sana sū
medicū nō quero. sed dicat sa
na me dnē et sanabor. salua
me et saluabor Deniq3 ecclesie
tue spēs ē in illa q̄ accessit re
tro et tetigit fimbriā vestime
ti tui. dicens intra se qa si teti
gero vestimētū ei9 salu9 ero
Hec g° eccā ↄfitetur vulnera
sua. hec curari cupit Et tu qui
dem dnē omēs cupis sed non

omēs curari voluē Non vult no
uatian⁹ q̄ se putat esse sanū Tu
dn̄e egrū te dicis · et ī nimio cruāz
sentis infirmitatē dicens. eger erā
et visitastis me Nouatian⁹ minimū
illū visitare nescit ī quo tu deside
ras visitari Tu dicis petro exai
santi ne ei pedes lauares Nisi la
uero t̄ pedes nō habebis mecū
ptem Ned g° isti consorciū pnt te
cum habere qui claues regni sus
cipiūt negantes q̄ pctā dimitte
debeant Ned quidē recte de se
fatent̄ nō hn̄t eī petri heredi
tatē qui petri sedem nō hn̄t qm̄
ī pia diuisione discerpūt · sed hoc
improbe q̄ etiā ī eam donari pctā
negant posse cū petro dictū sit ·
tibi dabo claues regni celorum ·
et q̄cūq; ligaueris sup terram
erunt ligata et ī celo · et q̄cūq;
solueris sup terrā erūt soluta
et ī celo cū ipē vas electionis
dn̄ice dicat · si cui aūt quid do
nastis : et ego Nam et ego q̄d
donaui ꝓpt vos : ī psona xpi ·
Cur aūt paulū legiūt sicū tam
impie arbitrantur errasse · vt
ius sibi venditaret dn̄i sui ·
Sed vendicauit acceptū non
vsurpauit indebitū ¶ Vult
dn̄s plurimū posse discipulos
suos · vult a seruis suis ea fie
ri in noīe suo : q̄ faciebat posit⁹
in terris · Deniq; ait Et maiora
hijs facietis Dedit vt mortuos
suscitarent · et cū ipē saulo reddē
redde' posset vsum videndi · eū

tū ad ananiā discipulū suum misit :
vt ei⁹ bn̄dictione saulo refunde
rent oculi quos amiserat · Pe
trū quoq; secū in mari iussit
ambulare · et qā titubauit re
prehendit ilico · eo q̄ dona gra
ciarū fidei pauxilitate minuis
set Dedit etiā discipulis vt lux
mūdi essent p gr̄aā : q̄ erat ipē
lux mundi · et qā descensurus
erat e celo et ī terrā ascensur⁹
helyam ad celū leuauit · vnde
eū terris cōplacito redditur⁹
tpe Baptizatur⁹ quoq; ī spū
sancto et igni p iohannem
baptismatis sacmenta pmisit
Omiā deniq; donauit disci
pulis suis : de quib⁹ ait · in
noīe meo demonia eicient lig
uis loquent̄ nouis serpētes
tollent · et si mortiferū quid
biberint nō eos nocebit · sup
egros man⁹ īponent : et bn̄
habebūt Omia g° dedit · sed
nulla ī hijs ptās · vbi diuini
muneris gracia viget Cur g°
man⁹ īponitis et bn̄dictiōis
opus creditis · si quis forte re
ualuerit egrotus : Cur psumi
tis aliquos a colluuione dya
boli p vos mūdari posse : Cur
batizatis si p hoīes pctā dimitti
nō licet : In baptismo vtiq;
remissio pctōꝝ oīm ē Quid
interest vtrū p peñtēciā an
p lauachrū hoc ius sibi datū
sacerdotes vendicent : Vnū
in vtroq; misteriū ē Sed di

ces qa i lauacro opatur misterio
ru gra. qd i pnia. Nōne dei
nomē opatur. Quid ergo. Ubi
vultis vendicatis vobis gratiā
ubi vultis repudiatis. Sz hoc inso
lentis arrogancie nō sci timoris
est. vt fastidio vobis sint q volut
age pniaz. Fletu videlicz fletū
non potestis. Non ferunt ocli
vri vilia vestimētorū illu
uiem sordidatorū. Supbo oclo
et tumido corde delicati mei
indignāti voce dicētes singu
li. noli me tange qa mūdus sum
Dixit quidem dns ad mariā
magdalenā. noli me tangē. et nō
dixit qa mūdus sū. qui mūdus
erat. Et audes nouaciane mū
dū te dice. qui et si operibus mū
dus esses hoc solo verbo fieres
imundus. Ysayas dicit. O miser
ego et cōpunctus corde qa cū sim
homo. et imūda labia habeam
i medio quoqz populi imūda
labia hntis inhabite. et tu dicis
mūdus sum. cū mūdus nō sit
vt scptū ē nec vnius diei infans.
Dauid dicit. Et a delicto meo mū
da me. quod vtiqz misericordē se
pe dni iustificauit gratia. tu mū
dus cū tam iniustus sis vt non
miserearis vt festucā i oculo
fris tui videas. trabē at q i ocu
lo tuo est nō cōsideres. Imūn
dus es apud deū. omīs iniquus
Quid at iniustius quam ut velis te
dimitti pctā tua cū roganti ipē
non putas remittenda. Quid
iniustius quam vt te iustifices i quo

dāpnas alterū. cū grauiora cō
mittas. Deniqz remissionem
celebraturus pctōrz mūdorz dns
ihesus dicēti sibi iohāni ego a
te debeo baptizari et tu venis
ad me. respondit. Sine modo sic
eni decet nos iple omnē iusticiā
Et dns quidē venit ad pctōrē
cū pctm ipē nō haberet et bap
tizari voluit. cui mūdari necē
nō erat. ¶ Vos quis ferat qui
putatis nō esse vobis opus mū
dari p penitenciā. qa mūdatos
vos dicatis p gratiā. qsi iā peccā
re vobis impossibile sit. Sz dicet
Scptū ē. Si peccauerit hō i homīez
orabunt pro eo ad deū. si at i deū
peccauerit hō quis orabit p eo.
Primū vt dixi iā supra. tūc
te ista pateret obice. si solis p
uaricatoribus non relaxares
penitēciā. tūc qz scrupuli istā af
ferret questio. Non eni scptū
ē nullus orabit pro eo. sed quis
orabit. hoc ē quis ē ille qui in
tali causa orare possit querit
non excluditur. Deniqz habes
in psalmo quarto decimo. Dne
quis hītabit i tabnaculo tuo
aut quis requiescet i mōte sctō
tuo. Non ē nullus: sed proba
tus hītabit. Nec hoc dicit quod
nemo requiescat. sed requies
cat electus. vt scias hoc verū
esse. qr nō mlto post i psalmo
vicesimo tercio ait. Quis ascē
det i mōtem dni aut quis sta
bit i loco sctō eius. idest non
quicūqz de vulgo nec plebeie

vilitatis aliquis: sed vite egregie
singularisque meriti Et ut scias quod
cum quis dicit non intelligit nullus.
sed aliquis significatur cum dixisset
quis ascendit in montem domini subieat:
innocens manibus et mundo corde
qui non accepit in vano animam suam.
et alibi Quis sapiens et intelli
get hec? Numquid dicit quia nullus
intelliget? Et in ewangelio Quis
fidelis dispensator et prudens
quem constituit dominus super familiam suam
ut det illis in tempore tritici mensuram?
Et ut comprehendas quia de eo
dixit qui utique est non de eo
qui non est: subiunxit Beatus
ille servus quem cum venerit dominus
sic invenerit facientem Et illud
ita opinor dominum deus quis si
milis erit tibi non utique nullus quia
ymago patris filius hominis est
Similiter igitur accipiendum
quis orabit pro eo hoc est singu
laris vite aliquis debet orare
pro eo qui peccavit in dominum
quia quo maior culpa est maio
ra sunt querenda suffragia.
Non enim quicumque de vulgo pro
iudeorum populo. sed moyses
rogavit quando vituli caput fi
dei immemores adoraverunt
Numquid erravit moyses? quod
rogavit et meruit et impe
travit Quid enim talis affectus
non impetraret qui se obiceret
pro populo dicens. et nunc
si dimittis illis peccatum dimitte. Sin
autem dele me de libro vite?
Vides quia non tanquam deliciosus

intercessor et fastidii plenus sibi
consulat ne offensionem contra
hat quod novatianus metuere se
dicit. sed magis omnium memor
sui immemor offendere non time
bat ipse ut plebem ab offensio
nis periculo exueret et liberaret
Merito scriptum est quis orabit pro eo
hoc est talis qualis moyses. qui se
offerat pro peccatoribus talis qualis
iheremias. cum cum esset dictum a
domino deo nostro noli orare pro po
pulo isto tamen oravit et veniam
promeruit Denique intercessione
prophetica et obsecratione tanti va
tis inflexus dominus dicit ad iherusalem
quam ea quoque penitentiam pro delictis
egerat dicens Domine omnipotens deus
israhel anima in angustiis et spiri
tus anxius clamat ad te. audi
domine et miserere Et iubet luctus
vestimenta deponi et abiciat ge
mitus penitentie Hic enim scriptum est in
fine libri Exue te iherusalem stola
luctus et vexationis tue et in
duie te decore eius que a deo da
ta est tibi gloria in eternum Tales
igitur peccatores in delictis maxi
mis sunt requirendi nam si
quicumque de populo orent non
exaudiunt Unde nec illa questio
vestra quicquam poterit ferre pon
deris quam sumitis de epistola
iohannis dicentis quod si scit fratrem
suum peccare peccatum non ad mortem:
petat et dabit illi vitam deus
quia non peccat ad mortem Est
peccatum ad mortem non de illo dico

ut oret. Non enim ad moysen et ihe
remiam loquebatur sed ad ipsum hominem
qui suorum peccatorum alium precatorem
deberet exhibere cui satis est si pro
leuioribus delictis deum precetur
grauiorum veniam iustorum orationibus
reseruandam putet. Nam quod iohan
nes dicit non orandum pro delicto
grauiore quod legisset rogasse moy
sen et impetrasse ubi erat penitentia
voluntaria qui sciret etiam
iheremiam rogasse. Quod iohan
nes dicit non orandum pro peccato quod
esset ad mortem quod ipse in apocalypsi
scripsit mandatum angelo ecclesie per
gami. Habentes illic tenentes
doctrinam balaam qui docebat ba
lach mittere scandalum contra filios
israhel manducare immolata et
fornicari. ita et tu habes doc
trinam nicholaitarum similiter age
penitentiam alioquin venio tibi. Vi
des quod deus quod penitentiam exigit ut
veniam polliceatur. Denique et
tibi dicit qui habet aures audiat
quid spiritus dicat ecclesiis. Vincenti
ti dabo manducare manna. Non
ne ipse et iohannes cognouerat
stephanum pro persecutoribus suis
qui christi nomen audire non pote
rant deprecatum. cum de ipsis a
quibus lapidabatur diceret domine ne
statuas illis hoc peccatum. Cuius precationis
effectum in apostolo vi
demus. Paulus enim qui lapidantium
vestimenta seruabat non multo
postea per gratiam christi apostolus
factus est qui ante fuerat persecutor

Ergo quia de iohannis canonicali epistola
sermo est. ipsius iohannis in ewangelio
scripta interrogemus vtrum cum vestra
interpretatione conueniat. Scriptum
Deribit enim dixisse dominum quia sic di
lexit deus mundum hunc vt filium
suum vnigenitum daret. vt omnis
qui credit in ipso non pereat sed
habeat vitam eternam. Si quem ergo
lapsum reuocare cupias. vt cre
dat an vt non credat hortaberis
vtique vt credat. Sed qui credit iuxta
domini sententiam habet vitam eternam. Quo
ergo prohiberis orare pro eo cui
vita eterna debetur. cum diuine
sit gratie fides. sicut apostolus in
diuisionibus gratiarum docet quia
alii datur in eodem spiritu fides. et
discipuli domini dicunt adauge no
bis fidem. Cum ergo habet fidem
habet vitam eternam qui habet vitam
non est exclusus a venia. Omnis
enim qui credit in eum non pereat. cum
Cum omnis dicitur nullus excluditur
nullus excipitur. Non enim excipit
illum qui lapsus est: si tamen postea bene
credat. Plurimos comperimus se
reformasse post lapsum et pro
nomine dei passos. Num possumus
hiis martirum consortia negare.
quibus dominus ihesus non negauit.
Audemus igitur dicere non esse hiis vi
tam redditam. quibus christus coronam
reddidit. Sicut ergo post lapsum
plerisque si patiantur corona red
ditur. ita si credant et fides red
ditur que fides donum dei est.
sicut habes scriptum quia a deo vobis

datū ē. nō solū vt tredatis ī eū
sed vt etiā patiant̄ pro illo Sū
qd is q̄ donū dei habet: pt̄ non
habē indulgentiā. Nō vna aūt
sed duplex gr̄a ē vt omīs qui
tredit vt patiat̄ pro dn̄o ihesu
Habet igit̄ q̄ credit vnā gr̄a. habꝫ
aūt alterā si fides ei9 passionib9
coronetur Deniq̄ cū prius q̄ͣ pate
retur petrus sine gr̄a fuit. sed
vbi passus ē acquisiuit alterā
Et plerīq; q̄ nō habuerūt gr̄ā
vt pro ihesu paterent̄ habuerūt
tn̄ gr̄a vt ī ihm̄ crederet Ideo
dicit̄ vt omīs q̄ credit ī eū nō
pereat Omīs inqt hoc ē ex quo
cūq; statu ex quocūq; lapsu sit re
dat perire non timeat Pt̄ eī
fieri vt aliquē de ihrlm descen
dentē ī iericho. hoc ē de mar
tirij certamīe relapsū ī istius
vite cupiditatē secularēq; gr̄a
vulneratū a latronib9 hoc ē
a psecutorib9 et semiuiuū re
lictum euāgelic9 ille samari
tan9 īueniat q̄ nr̄ē aīe ē custos
aīarū. samaritan9 eī custos di
citur vt nō pretereat eū sed
curet et sanet Fortasse ideo nō
pterit eū qa aliq̄ vitale ī eo
agnoscit vn̄ possit vitā resu
me' Nōne vobis videt̄ ille
qui lapsus semiuiu9 ēē si vi
tale aliq̄ fides spiret Nā qui
penitus deū ex suo corde abicit
ille mortu9 ē Qui g° penitus
nō abicit. sed p ipressionē tor
mentorū ad tempus negauit
semiuiu9 ē Aut si mortuus ē
cur ei dicitis agendā pn̄iam q̄
iā curari nō pt̄. Si semiuiu9
ē infunde oleū sed nō vinum
sin̄ oleo qd̄ foueat et remorde
at Tolle eū ī iumētū tuum
trade stabulario: duo era ad
eius curā īpende Esto ei pri
mus Proxim9 at esse nō pt̄
potes: n̄ facias misericordiā
Nemo eī pt̄ dici proxim9: n̄
qui curaueit. nō occiderit Si
aūt vis dici proxim9: n̄ dicit
t' xp̄us vade et fac tu simili
Aliud simile cōsideremus
Qui credit ī filiū habꝫ vitā
etnā: qui at nō credit filio
nō videbit vitā: sed ira dei
manet sup eū Nō manet
vtiq; iā incepit et ex delicto
aliquo iā cepit: q̄a an̄ nō cre
didit Vbi g° q̄s credit ira dei
discedit vitā at accedit Credē
aūt ī xp̄m lucrū vite ē Qui
eī credit ī eū: non iudicatur
Sed referūt hoc loco. qm̄ is q̄
credit in xp̄m custodire debeat
sermonē eius. Dic eī aūt scp
tum dicente dn̄o Ego lux in
hūc mūdū veni. vt omīs q̄
credit ī me ī tenebris non
maneat. et si q̄s audierit ser
monē meū et custodierit eū
ego nō iudico eū Ille nō iu
dicat. et tu iudicas: Ille dicit
vt qui credit ī me ī tenebris
non maneat: hoc ē si fuit ī
tenebris. nō pmaneat ī eis

errorē emēdet culpā corrigat:
custodiat mādata mea Dix ēt
nolo mortē peccatoris: sed cū
dixi sup̄ qm̄ q̄ ī me credit non
iudicat: et hoc custodio Non
ēt veni vt iudicē mūdū sed
vt saluet mūdus p̄ me libent
ignosco prompte indulgeo. mi
sericordiā malo q̄ sacrificiū: q̄a
p̄ sacrificiū iustus cōmendatur:
p̄ misericordiā pctōr redimitur
Non veni vocare iustos sed pec
catores In lege sacrificiū. ī euā
gelio misericordia ē lex p̄ moysē
data ē: p̄ me gr̄a Quid hoc
euidencius? Deniq̄ et subter
agit Qui spernit me et non
accipit v̄ba mea habet q̄ iudicet
eū Quum t̄ videtur accipere ver
ba xp̄i qui se nō correxerit? P
fecto nō videtur Qui g° corri
git se: accipit v̄bū eius. Hoc
est ēt v̄bū eius: vt se vnusquisq̄
reuocet a culpa Aut excludas
igit nccē ē hanc eius sentenciā:
aut si negaē nō potes acquies
cas oportet eū quoq̄ mandata
custodire dn̄ica qui peccare de
sijt delictis renūciauit. Non g°
debes de eo interpretari dn̄m qui
semp̄ custodierit Si ēt hoc sen
sisset addidisset semp̄ nō addē
do aūt de eo pronūciauit qui qd̄
audiuit custodierit Audiuit āt
vt corrigēt errorē Custodiuit
igit qd̄ audiuit Cum vero du
rū vt ad penā vocetur ppetuā
qui vel postea custodit dn̄i ma

data. ipē te doceat qui eciā non
custodientibus mādata sua veniā
non negauit sicut habes ī psal
mi corpore. si iusticias meas nō
pphanauerit et mādata mea nō
custodierit. visitabo ī v̄ga iniqui
tates eorū et ī flagellis delicta
eorū. misericordiā aūt meā nō
dispgam ab eis Omnibus igitur
pmittit misericordiā Sed ne sn̄
iudicio hanc eē misericordiā pu
tes: ē discrecio int̄ eos qui ppe
tuā detulerit obedienciā man
datis celestibus et int̄ eos q̄ aliqn̄
vel errore vel necessitate lapsi
sunt Et ne nr̄o circumscribite ar
gumēto putes xp̄i iudiciū accipe
Etēī ait Qui sciens seruus volū
tatē dn̄i nō fecit. vapulabit mul
tis. si āt nesciuit vapulabit pau
cis Vterq̄ igit si credat recipit
ab eo. q̄a castigat deus oēm filiū
q̄ recipit. et q̄ castigat morti vtiq̄
non tradit q̄a sc̄ptū ē Castigans
castigauit me dn̄s et morti nō tradi
dit me Deniq̄ paulus dicit non
deserendos eos q̄ pccm̄ ad mortē
fecerūt sed pocius lachrimarū pa
nibus et potu coercendos flebili
ita tū vt ipā moderata tristicia
Hoc ēt significat et potū dabis
eis ī lachrimis ī mensura. vt ipā
mesticia mensurā habeat ne for
te habundanciore tristicia ab
sorbeatur qui agit peñtenciam
sicut sc̄psit ad chorintheos Quid
vultis? In v̄ga veniam ad vos.
an in charitate et spū mansuetu

dinis. Sed nec vga gravis est
qm̄ legerat. tu quidē ꝑcuties eū
virga. aīam aūt eius a morte
liberabis. Quid esset ī virga ve
nire docet ī vectio fornicationis.
accusatio incesti reprehensio tu
moris qd̄ inflati essent. quos
magis lugē oporteret. postre
mo cōdēpnat⁹ ut is tolleretur a cō
sortio cōionis et traderetur adū
sario nō ad īteritū aīe sed car
nis. Sicut eī dn̄s ī aīam sancti
iob ꝑtatem nō dedit. sed ī carnē
eius ꝑmisit licenciā: ita et hic
traditur sathane ī interitū carnis
ut serpēs terram eius lingeret
aīe nō noceret. Moriatur ergo
caro nr̄a cupiditatib⁹ sic captiua
sit subdita nec legi mētis nr̄e
repugnet. sed bone seruituti
subiecta moriatur sicut ī paulo
qui castigabat corpus suū ut
seruituti redigerēt. quo ꝓbabilior
fieret ꝑdicatio si lex carnis ei⁹
cū lege mētis cōgruerēt et cōue
niret. Interit eī caro cū sapiā
eius transit ī spm̄. ut iā non
que carnis sūt sapiat sed que sūt
spūs. Utinā videā īfirmari car
nem meā ut iā nō trahar cap
tiuus ī lege pc̄ti. utinā iā non
ī carne viuā. sed ī fide xp̄i. Et
ideo maior ī infirmitate corpis
ē grā qȝ ī salute. Denique et pau
lum quē multū dilexit noluit
liberare ab īfirmitate carnis
cui petenti ut discederet a se in
firmitas respondit. Sufficit tibi

grā mea. nā virtus ī infirmitate ꝑ
ficitur. Et paulus plus sibi ī infir
mitatib⁹ placet dicens: cū īfir
mor tūc potens sum. Consumacio
enī carnis ī infirmitatib⁹ anīe
fortitudo. ¶ Explanauim⁹ pauli
sentenciā nūc vba ipā cōsidere
mus qua racione dixerit qd̄ tra
diderit eū sathane ī interitum
carnis qa teptator nr̄ dyabolus
ē. Nam debilitates membris
singulis inferre et egritudines
toto solet mouere corpori. De
nique ꝑcussit sc̄m iob vlcē malo
a pedibus usque ad caput qa ī po
testate acceperat ī interitū carnis
eius dicente deo. Ecce trado tibi
eū tm̄mō aīam eius custodi. hoc
hisdem vbis apostolus transtu
lit dicens qd̄ tradiderit huiusmōi
hoiem sathane ī interitū carnis
ut spūs saluus sit in die dn̄i nr̄i
ihū x̄. Magna ꝑtās mag grā
qui imperat dyabolo ut se ipse des
truat. De destruit cum hoiem ī eū
quē teptando supplantare studet:
ex infirmo fortiorē efficit. qa dū
carnē debilitat mētē eius corro
borat. Egritudo eī carnis pc̄m
repellit: luxuria aūt carnis
culpam adolet. Illuditur ergo
dyabolus: ut seipō mortis sue
vulnē contra se armet quem
debilitandū putauit. Sic et
sc̄m iob magis armauit postea
qȝ vulnerauit. qui totū corpus
diris ꝑfusū vlceribus. dyaboli
quidem morsum ꝑtulit. sed

venena nō sensit Et ideo bn̄ ei dicitur ē: adducens dracone i ha mo ludes cū sicut aue ligabis eū sicut passerem puero īpones sup eū manū Vides quadmodū a paulo illudatur vt i cauernā eius sicut puer ille ꝓphetic⁹ manū mittat et serpens ei nich il noceat de latebris eruat eū de veneno ei⁹ faciat spiritale antidotū vt qđ venenū ē medicamentū fiat Venenū ad īteritū carnis meditamentū sit ad salutē spūs Quod ei nocet corporiiuuat spm̄ Manducet ergo terrā meā serpens. dente carni īfigat conterat corpus. dicat dn̄s et de me trado tibi eū tm̄mō aiam eius custodi Quanta vis xᵉ custodia hoīs impetur etiā ipi dyabolo qui vult semꝑ nocere ihesum nobis ꝓficiemus Imperante xp̄o et dyabolus ipse fit prede sue custos. vel īuitus mandatis obsecūdat celestibus et quamuis īuitus. tn̄ mansuetis obsequitur imperijs Sed quid ego obsequiū eius comēdo? Sit ille semꝑ malus. vt deus semꝑ sit bonus ipē qui maliciā eius nobis in grām couertit Vult nocē ille: sed nō pt̄ si xp̄s obsistat Carnē vlcerat. sed custodit aiam: terrā deuorat sed reseruat spm̄ Deniq3 scptū ē Tunc lupi pascentur et agni simul Leo et bos paleas manducabūt. serpens vero terram

vt panē et nō nocebūt neq3 vastabūt ī mōte sancto meo dicit dn̄s Dampnati ē serpētis ē hec ē sententia Erit ē terra cibus Que terra? Ea vtiq3 de q̄ dcm̄ ē Terra es et ī terrā ibis Hanc terrā serpens manducat sed si ꝓpicius ē nobis dn̄s ih̄s vt nō copatiatur aiā carnis debilitati: non accendatur vapore corpis et calore mēbrorū Bonū ē nube magis qm̄ vri Est ei flāma q̄ in terra vrit Vnde huī igne non alligem⁹ in sinimentis et recessu pectoris. ne interioris nr̄i vramus exuuias et forense hoc aīe nr̄e vestimētū. velamenq3 carnale. edax libidinis flāma consumat sed transeam⁹ per igne Et si qđ incidat amoris incendiū transiliat et transeat nō alliget adulterinā cupiditatem vinculis cogitacionū. nullos sibi nodos assidue nexu meditacioīs astringat nō intendat sepe ī formā mulieris meretricis n̄ adolescentula ad vultū iuuenis oculos leuet Et si fortuito aspexit et capta ē quātomagis capitur si curiosa aspexeit Vel cōsuetudo nos doceat Ideo velamie obnubit caput suū mulier vt etiā ī publico tuta verecundia sit. non facile vult⁹ eius ī adolescent̄ꝫ oculo occurrat? nuptiali velamie tecta sit: ne vel fortuitis occursib⁹ pateat ad vuln⁹ vel alienum vel suū Etiā si tegmie caput ve

latur ne temere aut videatur
aut videat. dū eī caput velatur
vultus abscondit quātomagis
se velare debet pudoris tegmīe
vt etiā ī publicū secretū ipsa sīu
habeat. Verū esto incaderit o
culus sed nō intendat affectus.
Non eī vidisse crimē ē sed cauē
dū ne origo criminis sit Videt car
nalis oculus sed pmat corporis
oculos mētis verecūdia Habe
mus mortalē dnm̄ et indulgē
tem Dixit quidā ppheta: nolo
ītendas ī formā mulieris forni
carie Sed tn̄ dn̄s dixit Qui vi
derit mulierē ad cōcupiscendam
eam iā mechat9 ē eā ī corde suo
Non dixit si quis viderit adul
terauit: sed si quis ad cōcupiscen
dam viderit Non aspectū sed af
fectū quesiuit Bonus tn̄ pudor
qui ipsos corporis oculos sic pmere
consueuit vt sepe nō videam9 qd
videmus etiā Ceterī specie videmur
aspicere quicqd occurrerit Sed si non
misceat ānimi intencio. hec quoqz
scdm carnis officiū nr̄ aspectus va
nescit Ita plus videm9 aīo q̄ cor
pore Et si videit caro ignē non
alligem9 in sinu hoc ē ī secreto
mentis ānimiqz archano. Non
implicem9 ignē huc ossibus. nō
ipi nodos nobis iniciam9. non
misceam9 sermonem aliquē cū
huiusmoī vnde exestuet ignis.
Adulterin9 sermo iuuenculei:
nodus adolescenciū verba ado
lentis vincula sunt amoris.

Vidit hūc ignē ioseph qn̄ eum
adulterij cupida mulier allocu
ta est Voluit eū cape sermo
ne misit laqueos labiorū suoꝝ
sed pudicū virū ligare nō po
tuit Soluit eī vincula mulie
ris. vox pudoris smo grauita
tis Habena cautele. fidei custo
dia. castimonie disciplina Cape
re eū retibus suis īpudica non
fuit potuit misit manū et appre
hendit vestem ei9 vt nondum
stringet Verba petulantis mu
lieris cupiditatū sunt rethia
man9 ei9 amoris nodus est.
Sed nec retib9 capi potuit nec
pudica nec nodo Excussa veste
solutus ē nodus Et ideo qa nō
alligauit ignē in sinu mentis
sue non conbussit corpus suū
Vides g° qa aīm9 nr̄ culpe
est auctor Itaqz caro īnocens:
sed plerūqz pcī ministra Ergo
non te vincat forme cōcupiscē
cia Multa rethia tendūtur a
dyabolo. multi laquei Oculus
meritricis laqueus ē amoris.
Ipī nobis oculi nrī rethia sunt:
et ideo sc̄ptū ē. ne capiaris ocul'
tuis Ipsi nobis ergo tendimus
rethia quib9 īuoluimur et ipsi
cimur. ipī nobis vincula necti
mus. sicut legim9 qa vinculis
pccōrū suorū vnusquisqz con
stringit Et ideo transeamus
ignem adolescencie ardorē q
iuuenilis etatis. transeamus
aquā nō remaneam9 in aqua

ne flumina nos profunda concludant
Transeamus magis ut et nos dica
mus: torrentem pertransiuit anima
mea Cum enim pertransit saluus est
Denique dominus sic ait Si transieris
per aquam tecum sum flumina te
non concludent Et propheta dicit.
Vidi impium superexaltatum ultra
cedros libani et transiui et ecce
non erat Transiui secularia et
omnem gloriam cecidisse aspicies im
piorum Moyses quoque transiens
secularia flumina vidit visum
magnum et ait Transiens vi
debo hoc visum Si enim fuisset
in corporis viciis et seculi istius
lubricis voluptatibus tanta non
vidisset misteria Transeamus
et nos ignem huius libidinis.
quem metuens paulus sed nobis ti
mens qui castigando corpus suum
fecerat ut etiam non timeret sibi
dicit nobis Fugite fornicationem
Fugiamus ergo tamquam sequentem que
non post nos sed in nobis sequitur
nosmetipsos ergo videamus dilige
ter ne dum illam fugimus nobiscum
eam portemus Volumus enim plerum
que fugere sed si non penitus eam de nostro
excutiamus animo Tollimus eam magis
quam relinquimus Transiliamus ergo
eam ne nobis dicatur: ambulate
in igne flamme vestre quem accendistis
quoniam sicut ille qui alligat ignem in sinu
vestimenta comburet sic qui ambulat
super ignem pedes comburat necesse est
quoniam sicut scriptum est: ambulabit quis

super carbones ignis pedes autem non
comburet? Gravis est ignis et ideo
non demus illi alimenta luxurie
Pascitur libido conviviis. nutritur
deliciis. vino accenditur ebrietate
flammatur Graviora hiis sunt fo
menta verborum. que vino quodam
sodomitane vitis mentem inebriat
Caveamus tamen et huius habundanciam
vini Ubi enim caro inebriatur mens
titubat animus vacillat cor fluctuat
Et ideo ad utrumque utile preceptum est
quo monetur thymotheus hiis ver
bis vino modico utere propter fre
quentes infirmitates tuas Cum ca
let corpus tradit vaporem. cum
alget morbi frigore caro. refri
geratur anima tua Cum dolet cor
pus tuum tristis est mens tua. sed
tristicia tua in gaudium veniet
Noli ergo timere si manducetur
caro tua anima tua non devoratur
Ideo david non timere se dicit.
quia carnem eius non animam inimici
edebant sicut legimus Dum appro
pinquant super me nocentes. ut edant
carnes meas. qui tribulant me
inimici mei ipsi infirmati sunt
et ceciderunt Ruinam igitur sibi so
lam facit serpens Ideo serpenti
traditur qui a serpente elisus
est. ut quem deiecit hunc erigat et
fiat ruina serpentis hominis resur
rectio Sathanam autem corporalis
huius contricionis et carnalis auc
torem debilitatis scriptura osten
dit paulo dicente Datus est mihi
stimulus carnis mee angelus sa

thane vt me colaphiset vt nō extol
lar. Hic ergo curare paulus didicit
quadmodū ipē sanat? Bonus ita
qꝫ doctor dū promittit alterū de
duobus vtrūqꝫ donauit Venit in
vga quia a corone satira conuictum
remouit Et bn̄ dicit tradi satha
ne qui separatur a xpi corpore Venit
etiā in caritate spūqꝫ mansuetu
dīs vel quia sic tradidit vt spm̄ eius
saluū faceret vel quia eū quē ante
sequestrauerat postea sacrm̄etis
reddidit Nā et sequestrari opor
tet ~~grauit~~ grauiter lapsum ne
modicū fermētū totā massam
corrūpat: et expurgandū est
vetus fermētū vel in singulis
vetus homo. hoc ē exterior hō
cū actibus suis vel in populo
inueteratus pctīs vicijs qꝫ coꝛtritus
Et bn̄ dixit expurgandū nō proi
ciendū: qd enī expurgat nō totū
iudicatur inutile. ideo enī purgat vt
vtile ab inutili separetur Qd autē
perit nichil ī se vtile hr̄e credit
Jam tūc igit apostolus reddēdū
sacrm̄etis iudicauit celestibus si pur
gari se ipē vellet Et bn̄ ait expur
gate velut opibus enī quibusdam
totius populi purgatur et plebis
lachrimis abluitur. qui oronibus
et fletibus plebis ~~lachrimis~~ [redimitur] a pctō
et homine mūdatur interiore.
Donauit enī xpūs ecc̄e sue vt vnū
p omēs redimeret. q dnī ihesu
meruit aduētū vt p vnū omēs
redimerent Hic sensus pauli ē
quē verba obscuriorem faciūt.

Consideremus ipm̄ apli sermonē
Expurgate inquit vetus fer
mentū vt sitis noua cōspersio
sicut estis azimi Viue qꝫ totā
ecc̄am suscipit onus peccatoris
cui cōpaciendū et fletu et orōe
et dolore ē et quasi fermēto eius se
totā cōspergat vt p vniusos ea
q superflua sunt ī aliquo peniten
cia agente virilis misericordie
et cōpassionis velut collatiua qua
dam admixtione purgentur.
sicut illa mulier euangelica
docet. que typū ostendit ecc̄e
eo qꝫ fermentū abscondat in
farina sua donec fermētetur
totū vt mūdū omē sumatur
Docuit me dn̄s ī ewāgelio qd
sit fermētū dicens Non itelli
gitis quia nō de pane dixi. atten
dite a fermēto phariseorū et
saduceorū. Tūc inquit itel
lexerūt quia nō dixit a panibus
sed a doctrina phariseorū et sa
duceorū attendē sibi Hoc ergo
fermentū hoc ē doctrinā pha
riseorū et disciplinā saduceorum
abscondit ecc̄a in farina sua
cū lram legis duriorē spirita
li interpretacioē molliuit et ve
lut mola quadā sue disputacio
nis infregit proferens velut de
folliculis lrārū misteriorū in
terna secreta et resurrectionis
fidem astruens qua dei mise
ricordia perditur qua repari
creditur vita mortuorū Non
absurda aūt videtur ad hunc

locū assūptio cōparacōis hui9 Siqui
dem regnū celorū ē pctōris redēp
cio Et ideo farina ewē cōsperga
mir omīs boni et mali vt simus
omīs noua cōspersio Ne quis
aūt vereret ne fermenti vicio
sioris admixtio massam decolo
raret ideo dixit vt sitis noua
cōspersio sicut estis azimi: hoc
ē talis cōspersio vos cōspersio
reddat qualis erat īnocencie vīe
pura sinceritas Ita si misereamur
non fuscamur pctō alieno· sed
redēpcionē eius acqrim9 nr̄e
grē vt qualis erat puritas pse
ueret et ideo addidit Etenim
pascha nrm̄ īmolatus ē xpūs
Hoc ē passio dnī omib9 pfuit
et pctōrib9 donauit redēpcionē
quos flagiciī penituit admissi
Itaqȝ epulemur bonū cibū pe
nitenciā gerentes leti redēpcio
nem· nullus eī cibus ē beniuo
lencia et pietate dulcior epulis
nrīs atqȝ leticie· nulla de pecca
tore seruato īuidia admisceatur
ne seipē a domo prīs quēadmo
dū exposit9 ī euāgelio īuidus
ille frat' excludat qui fratrē re
ceptū doluit quē ī ppetuū gau
debat exclusum Cui9 vos siles
esse nouaciani non potestis ne
gare qui ideo vt dicitis ī ecciā
nō cōuenitis qā p penitenciam
tributa spes fuerat his q' lapsi
fuerāt reuertendi Sed hoc p̄
tentū ē specie: ceterū episcopa
tus amissi dolore succensus no

uacian9 scisma cōposiut Sed nō
ītelligitis qā de vobis quoqȝ pro
phetauit apostolus et vobis dicit
et vos īflati estis et nō magis
luctū habuistis vt tollatur de me
dio vrm̄ q' hoc opus fecit? Vti
qȝ tūc pectus tollitur cū aboletur
pctm̄ eius Non eī excludendū
ab eccīa dicat apostol9 qui suadet
esse purgandū ¶ Cum igitur apls
remiseit pctm̄ qua vos aucto
ritate dimittendū negatis?
Vos reuerencior xpī nouacia
nus an paulus? Sed nouerat
paul9 dnm̄ misericordē· noue
rat dnm̄ ihm̄ seueritate magis
discipulorū offensū q̄ miseri
cordia Deniqȝ iacobū et iohānē
dicentes q̄ ignem de celo pete
rent qui cōsumeret eos q' dnm̄
recipe nolebant cōfutauit ihe
sus dicens Nescitis cui9 spūs estis
filius eī hoīs nō venit aīas hoīm
pdere sed saluas facere Et illis
quidē dixit nescitis cui9 spūs
estis qui ipsi9 spūs erant vob'
aūt dicit nō estis spūs mei qui
meā clemenciā non tenetis q'
meā refutatis misericordiam
qui excluditis penitenciā quā
ego p apostolos meos pdicari
volui ī noīe meo Frustra enī
dicitis vos pdicare penitenciam:
qui tollitis fructū penitencie
Homines eī ad aliqd' studiū aut
fructib9 aut pmijs incitantur
Omē aūt studiū torpescit
dilatione Et ideo dns vt pe

precium fructu cumularet. devocio
discipulorum dixit quod quicumque dimisisset
omnia sua et deum secutus esset centies
tantum reciperet hic et in futuro vitam
eternam. Prius hic promisit ut fasti-
dia dilacionis auferret addidit
et in futurum ut hic disceres credere
in futurum quoque soluenda esse premia.
Remuneracio igitur presencium testi-
monium futurorum est. Si quis igitur
occulta crimina habens propter Christum cum
studiose penitenciam egerit quomodo istic
recipiet si ei communio non refunditur.
Volo veniam reus speret petat
eam lachrimis petat eam gemi-
tibus petat populi tocius fletibus
ut ignoscatur ei obsecret et cum
secundo et tercio fuerit dilata eius
communio credat remissius se suppli-
casse fletus augeat miserabilior
postea reuertatur. teneat pedes
brachiis osculetur osculis lauet
fletibus nec dimittat ut de ipso
dicat dominus ihesus: remissa sunt
eius peccata multa quoniam dilexit mul-
tum. Cognoui quosdam in peni-
tencia sulcasse vultum lachrimis
exarasse continuis fletibus genas
strauisse corpus suum calcandum
omnibus ieiunio ore semper et
pallido mortis speciem spirantis
in corpore pertulisse. // Quid ex-
spectamus ut mortui veniam me-
reantur: qui mortem sibi intu-
lerunt cum adhuc viuerent. Sa-
tis est inquit ei qui talis est obiur-
gacio hec que fit a pluribus ita con-
tra magis donetis et consolemini

ne forte habundanciore tristicia ab-
sorbeatur. Si satis ad condempna-
cionem est obiurgacio que fit a plu-
ribus: satis est quoque ad remissio-
nem peccati obsecracio que fit a pluribus.
Moralis magister et nostre fragilita-
tis conscius et diuine pietatis
interpres vult donari peccatum
vult consolacionem adhiberi ne tris-
ticia penitentem tedio longe dila-
cionis absorbeat. Ideo ergo do-
nauit apostolus. Nec solum dona-
uit: sed eciam in eo confirmari ca-
ritatem voluit. Quam carus est non
habens duriciam: sed mansuetudi-
nem. Nec solum donauit ipse sed
voluit eciam omnes donare et se
propter alios donasse dixit ne multi
propter vnius duricium contristarentur.
Si cui donastis inquit et ego
propter vos in persona Christi ut non cir-
cumveniamur a sathana nec enim
versucias eius ignoramus. Recte
precipit serpentem cauere cuius versucias
eius precipit non ignorare que multe ad
nocendum sunt. Vult enim semper
nocere semper circumvenire ut mortem
inferat sed debemus cauere ne
remedium nostrum fiat eius triumphus.
Circumuenimur enim ab eo si per
nimiam tristiciam pereat qui potest
liberari per indulgenciam. Et ut
sciremus quia de baptizato dicit ad-
didit. Scripsi vobis in epistola ne
commisceamini fornicariis non
vtique fornicariis huius mundi.
Et infra subiungit. Nunc autem
scripsi vobis non commisceri. Si

quis frater nominatur fornicator aut
avarus aut ydolis serviens Quos
simul subiunxit ad penam simul vo
luit etiam ad veniam pertinere In quibus
autem talis est inquit cum hoc nec cibum
sumas Quam severus pertinacibus
quam indulgens rogantibus Adversum
illos vero armatur iniuria. his christi
in commercio suffragatur At ne quis
forte eo moveatur quia scriptum est
tradi huiusmodi hominem sathane in
interitum carnis et dicat quo po
tuit ad veniam pertinere. [illegible] tamen
omnis interiit caro cum manifestum
sit in utroque redemptum hominem in
utroque salvari. neque animam sine
carne neque carnem sine anima. cum sibi
sint gestorum operum consortiis copu
late. sine consortio vel pene esse vel
premii Is sibi responsum hoc habeat
quod interitus non consummatum carnis
assumptionem significet sed castiga
cionem Dicit enim mortuus peccato deo vi
vit. ita illecebra carnis interit et
cupiditatibus suis moritur caro et
castitati ceterisque bonis reviviscat
Et quod aptius exemplum quam de re sumamus
Nam et ipsa de qua assumpti sumus terra
intermisso exercitio cultuque videtur
deserta et aut vineis quibus con
situs est ager aut oleis moritur. Suc
cum tamen appetitum vel quandam sibi animam non
amittit Denique repetitur cultione et
creditis seminibus quibus habilis esti
matur feracior assurgit fructibus
Ideo quod alienum si sic etiam nostra caro
interire dicitur. ut repressa magis
quam assumpta credatur.

Explicit liber sextus Incipit septimus de eodem

Et si non pauca que
ad cohortacionem
penitencie proficiant scrip
ta sunt libro su
periore. tamen cum
adici possint complura ne velut
semiesis uberiorum epulas
reliquisse videamur sequamur
communium Agenda est enim penitencia
non solum sollicite sed etiam mature
ne forte evangelicus ille pater
familias qui arborem fici planta
vit in vinea sua veniat et que
rens fructum in ea si non invenerit
dicat cultori vinee succide illam
ut quid etiam terram occupat et nisi
cultor vinee interveniat dicens
domine remitte illam et hoc anno usque
dum fodiam circa illam et mittam
cophinum stercoris si quo minus
exsudat ficulnea Stercoremus
ergo et nos agrum hunc quem posside
mus et imitemur laboriosos
agricolas quos non pudet fimo pin
gui saciare terram et inmundo
cinere agrum aspergere ut fructus
uberiores colligant Et quemadmo
dum stercoremus docet apostolus
dicens Et estimo stercora ut
christum lucrifaciam quia per infamiam
et bonam famam meruit christo placere
Legerat enim quod abraham dum se ster
cus et cinerem fatetur summa
humilitate invenit dei graciam Legerat
quod iob in stercore sedens omnia que
amiserat recuperavit Legerat
prophetante david quod deus de terra
suscitat inopem et de stercore

erigit pauperē. Et nos q° nō eru
bescamus fateri dnō pctm̄ nostra
Pudor ē ut unusquisqȝ sua crimiā
prodat. sed ille pudor agrū suū
arat. spinas tollit ꝑpetuas. sen
tes amputat fructus adolet quos
inter mortuos esse credebas. Se
quere illū qui bn̄ arando agrū
suū fructus qsiuit et nos. Male
dicimur inquit et bn̄dicimus.
ꝑsecucionē patimur et sustinemus
blasphemamur et obsecramus
tamq̄ purgamenta huius mūdi facti
sumus. Si et tu sic araueris se
minabis spiritalia. Ara ut pec
catū auferas fructū acquiras.
Ille arauit ut ꝑsecutoris in se
eradicaret affectū. Quid plus
potuit nobis conferre xpistus
ad studiū correctiōis q̄ ut con
uerteret et daret nobis ex ꝑse
cutore doctorē. Cū igitur tam eui
denti et ipsius apostoli et scriptorū
eius exemplo redarguantur tn̄
adhuc obniti uolunt et auctorita
tem aiunt apostolicā sibi suffra
gari sentencie allegantes scriptū
ad hebreos. Impossibile ē eī hos
qui semel illuminati sūt et gus
tauerūt donū celeste et ꝑticipes
facti facti sūt spūs sct̄i et bonū gus
tauerūt dei verbū. uirtutesqȝ fu
turi seculi lapsos iterū reuocari
in peitencia rursū crucifigentes
filiū dei et ostentacione triūphan
tes. Nūqd paulus aduersus sanctū
suū pdicare potuit. Donauit
chorinthio pctm̄ p peitenciam
Quod hic potuit sententiam
suā ipē reprehendere. Ergo qā
nō potuit qd edificauerat destruere
non contrariū dixisse eū sed di
uersum docuimus. Quod ē contra
riū ē seipm̄ īpugnat qd diuersū
ē distincta solet habere racione ita
aūt contrariū nō ē ut alterū suf
fragetur alteri. Cetera qā de remitte
da pdicauit peitencia debuit et
de hijs qui iterandū putāt bap
tismū non simile et ꝑius solli
citudinē nobis auferri opor
tuit. ut scirem9 eciā post bap
tismū se qd peccarent donari
eis posse pctm̄ ne spe venie des
titutos iterandi baptismatis
opinio ꝑ vana perverteret. De
inde iterandū non esse bap
tisma racionabili disputacio
ne suadendū fuit. De baptis
mate q° dem̄ verba ipā decla
rant quibus significauit īpossi
bile esse lapsos reuocari in
peitenciā. Per lauacrū enī
renouamur ꝑ qd renascimur
sicut ipē paulus dicit. Conse
pulti eī sumus cū illo ꝑ baptis
mū in morte ut quēadmodū
surrexit xpūs ex mortuis ꝑ
gloriam pris ita et nos ī no
uitate vite ambulemus. Et alibi
Renouamī spū mentis vrē et
induite nouū hoiem q̄ scdm̄
deū creatus ē. Et alibi Reno
uabitur sicut aquile iuuentus
tua. qr eciā aquila cū fuerit
mortua ex suis reliquijs re
nascitur. sicut ꝑ baptismatis
sacramentum cū fuerimus pro

mortui renascimur deo ac re
formamur. Unū g° baptismū
docet sicut alibi una fides unū
inqt baptisma. Illud quoq3 eui
dens qd' in eo qui baptizatur
crucifigatur filius dei qa non
potuit caro nrā abole' pccm
ni crucifixa esset ī xpo ihesu.
Deniq3 habes sc'ptū qz quicūq3
baptisati sum9 ī x° ihū: in mor
te ipsius baptisati sum9. Et in
fra. Si eī cōplantati sum9 simi
litudī morti ei9 simul et resur
rectiōis erim9. Scientes qa vetus
hō nr̄ sil' cōfixus ē cruci. Et ad
colocenses ait. Consepulti eīu
ī baptismo in quo et cōsurrexis
tis. Ecd' ideo sc'ptū ē ut credam9
qa ipē crucifigit² in nobis ut
p illū pccā nrā mūdent² ut
ipē cyrographū nr̄m affigat
cruci qui solus pt donare delic
ta nrā ipē ī nobis pncipatus
et ptates triūphet qm̄ de ipso
sc'ptū ē. Principat9 et ptates
ostentauit triūphans eos ī se
metipso. Ergo qd' ait ī hac epla
ad q̄ scribit² ad hebreos. Impos
sibile ē lapsos reuocari p pe-
tenciam. Ac rursum crucifigē
tes filiū dei et ostentacoē tri
ūphantes eo spectat ut de bap
tismo dcm̄ credam9 ī quo cruci
figim9 filiū dei in nobis. ut p
illum nobis mund9 crucifigat²
qa quadā triūpham9 specie. dū
similitudinē mortis ei9 assumi
mus qui pncipat9 et ptates ī sua

cruce ostentauit ac triūphauit
ut ī mortis eius similitudinē.
nos quoz de pncipatib9 quorū
iugū deponim9 triūphem9. Se
mel aūt crucifix9 ē xpūs semel
pccō mortuus et ið unū nō plu
ra baptismata eēd qd' et sup
doctinā baptismorū pmisit.
Et qa mlta erāt baptismata ī
lege merito rephendit illos. qa
qui pfcā dictat et pncipia ibi
requirūt. Docet nos scire opor
te' destructa esse uniu'sa legis
baptismata unū esse baptisma
ī ecclesia. Hortat² aūt nos ut re
linquētes iniciū verbi ad pfcm̄
tendam9. Et hoc faciem9 inquit:
si quidem pmiserit deus. Non
eī pt sn̄ fauore dei aliqs esse
pfect9. Possem quidē eciā illud
dice' ei qui hoc dcm̄ putat de
pnīa. que īpossibilia sūt homī
possibilia sūt apud deū. et po
tens ē deus qn̄ vult donare no
bis pccā eciā q̄ putam9 nō posse
concedi. et ideo qd' nobis īpossi
bile īpetratu videt² deo donar'
possibile ē. Nā et īpossibile
videbatur ut pccm̄ abluet' aq̄.
Deniq3 naamā syrus lepram
suā mundari posse p aquam
nō credidit. Sed qd' īpossibile
erat fecit deus esse possibile
qui tantā nobis gr̄iā donauit.
Similit' īpossibile videbat² p
pnīaz pccā dimitti. Concessit h°
xpūs apostolis suis qd' ab aplis
ad sacdotū officia transmissū ē

Factum est igitur possibile quod impossibile
estimabatur. Sed tamen de baptismo
dictum ne quis iteraret vera ra-
tione persuadet. ¶ Neque enim aposto-
lus contra evidentem Christi doctrinam
veniret qui de peccatore Christi peniten-
ciam agente compacionem posuit
eo quod peregre profectus accepta a
patre omnem substanciam devoraverit
vivendo luxuriose. et postea
panem patris desideravit cum vesce-
retur siliquis. et meruit stolam
anulum. calciamentum. imolacionem
quoque vituli. que speciem habet do-
minice passionis. per quam celeste sa-
cramentum nobis est donatum. Bene
dicitur quia peregre profectus est qui erat
a sacris altaribus separatus. Hoc
est enim ab ierusalem illa que est in celis
civico quodam et domestico sanctorum
separari domicilio. Unde et apostolus
ait Ergo iam non estis advene et
peregrini sed cives sanctorum et do-
mestici dei. Et consumpsit inquit substan-
ciam suam. Merito inquit consumpsit eam
cuius fides in operibus claudicat. Fides
est enim eorum que sperantur substancia
in rerum argumentum non apparencium.
Et bona substancia fides: in qua
est spei nostre patrimonium. Nec mirum
si fame peribat qui divino alimento
egebat cuius desiderio compulsus
surgam inquit et ibo ad patrem meum
et dicam illi Pater peccavi in celum
et coram te. Nonne advertitis id evi-
dentius nobis expositum quod meredi
gracia sacramenti ad prandium impelli-
mur. et hoc auferre vultis apud

eos qui agunt penitenciam. Tolle gubernatori
perveniendi spem: et in medijs fluc-
tibus incertus errabit. Tolle luc-
tatori coronam: lentus iacebit in sta-
dio. Tolle piscatori piscandi ef-
ficaciam: desinit iactare retia. Quo-
modo potest qui famem patitur animo sue stu-
diosus deum precari si sacram des-
peret alimoniam. Peccavi inquit
in celum et coram te. Fatetur utique
peccatum ad mortem ne quem vos agen-
tem cuiuslibet criminis penitenciam iure
excludi putaretis. quoniam is qui in celum
peccavit vel in regnum celeste vel
in animam suam quod est peccatum ad mortem
et peccavit coram deo cui soli di-
citur tibi soli peccavi et malum
coram te feci. tam cito veniam me-
retur ut venienti et adhuc longe
posito occurrat pater det osculum
quod insigne est sacre pacis. stolam
proferri iubeat que vestis est nup-
cialis quam si quis non habuerit
a convivio nupciali excluderetur.
dat anulum in manu quod est pignus
fidei et sancti spiritus signaculum
calciamenta deferri precipiat. ce-
lebraturus enim pascha domini. epula-
turus agnum adversus omnes incur-
sus bestiarum spiritalium morsusque
serpentis debet habere vestigium:
vitulum precipit occidi quia pascha
nostrum immolatus est christus. Et enim quo-
ciensque sanguinem domini sumi-
mus: mortem domini annunciamus.
Sicut ergo semel pro omnibus immo-
latus est: ita quociensque peccata
donantur corporis eius sacramenta

sumim⁹ vt ꝑ sanguinē ei⁹ fiat
remissio peccatoꝝ Ergo euidē
tissime dnī ꝑdicatioē mādatū
ē eciā grauissimi crimīs reis si
ex toto corde et maīfesta cō
fessioē pcī peītenciā gerant
sacramētis celestib⁹ refundē
dam graciā Unde nichil vo
bis ad excusacionē resedisse
certū ē ¶ Perlatū ē tm̄ ad
nos eciā illud vos obice͛ so so
lere qd̾ dicatis sc͛ptū esse: omē
pcm̄ et blasphemia remittet͛
hoib⁹: spūs aūt blasphemia
non remittetur homib⁹: et qu
cūqꝫ dixerit verbū contra filiū
hoīs remittetur ei: qui āt dixe
rit contra spm̄ sanctū· nō rēit
tetur ei· neqꝫ in hoc seculo neqꝫ
in futuro· Quo exemplo: oīs
assertio vrā destruit͛ et absol
uitur Scriptū ē ei: omē pecca
tū et blasphemiā rēittetur ho
mībus Cur g͛o nō remittitis:
Cur ligatis vincula: que nō solui
tis: Cur nodos nectitis: quos
non relaxatis: Remittite credeēs:
agite de hijs quos peccātes in
spm̄ scm̄ euangelica auctorita
te in ꝑpetuū astringi putatis.
Et tm̄ quos astringat cōsidere
mus repetentes superiora lec
tionis ipsius vt euidenci⁹ cō
prehendam⁹ Dicebant iudei
Hic non eicit demoīa nı̄ ī beel
zebub pncipe demoīorū Rndit
iesus Omē regnū contra se
diuisum destruet͛ et omis ci
uitas vel dom⁹ diuisa cōtra se
nō stabit Si ei sathanas satha
nā eicit aduersum se diuisus est
quō g͛o stabit regnū ei⁹: Et
si ego in beelzebub eicio demo
nia· filij vri in quo eiciūt: De
his vtiqꝫ expressum videmus
qui dnm̄ ihm̄ ī beelzebub eice͛
demoīa loquebantur· quibus
sic respondet dns ꝙ sathane
hereditas in his esset q̾ satha
ne cōpararet saluatorē oīm
et in regno dyaboli cōstitueret
grāciā xı̄ Et vt cognosceremus
qā de hac dixit blasphemia:
adiunxit Progenies vipera
rū quō potestis bona loqui cū
sitis mali: Hos g͛o qui hec lo
quuntur negat ad veniā ꝑtine͛
Deniqꝫ petrus symoni qui ma
gice artis cōsuetudiē depra
uatus putasset ꝙ grāciā xpī ꝑ
īposicionē man⁹ atqꝫ infusionē
sancti spūs cōparet pecunia
ait Non ē t̾ pars neqꝫ sors in
hac fide: qā cor tuū non ē rcm̄
apud deū Peītenciā itaqꝫ age
ab hac nequicia tua et precare
deū si forte remittat͛ tibi hec
cogitacio cordis tui ī obliga
tione īiquitatis et amaritudiē
fellis video te esse Vides ꝙ
hunc magica vanitate blasphe
mantem spm̄ scm̄ apostolica
auctoritate cōdēpnet et eo ma
gis qā puram cōsciencia fidei
non habebat et tm̄ nō interclu
sit ei spē venie quē īuitauit ad

penitenciam Responsum est igitur a domino
blasphemie phariseorum. et ideo hu
mnitatis sue graciam negat que in pec
catorum remissione est qui celestem
eius potestatem dyabolico fultam suffra
gio venditarent. Eos quoque dya
bolico uti spiritu qui separarent ec
clesiam dei ut omni tempore heretic
cos et scismaticos comprehenderet
quibus indulgenciam negat quod
omne peccatum circa singulos est. hoc
in universos. Soli ei est quod voluit
solvere christi graciam qui ecclesie me
bra discerpit. propter quam passus est
dominus noster ihesus christus. spiritusque sanctus
datus est nobis. Denique ut sciatis quod
de dispersoribus dicat: sic habemus
scriptum. Qui non est mecum contra me
est: et qui non colligit mecum dis
pergit. Et ut sciremus de hys dic
tum: statim subiunxit. Ideo dico
vobis: omne peccatum et blasphemia
remittetur hominibus. spiritus autem
blasphemie non remittetur hominibus.
Cum dicit ideo dico vobis. non
ne evidenter hoc per ceteris a nobis
intelligi voluit. Meritoque sub
iunxit. Arbor bona bonos fructus
facit: mala autem arbor malos
fructus facit. Congregacio enim
mala: bonum facere fructum non
potest. Arbor itaque congregacio est:
fructus bone arboris filij ecclesie
sunt. Et ideo revertimini ad
ecclesiam. si qui vos separastis
impie omnibus enim conversis
pollicetur venia: quia scriptum est.
Omnis quicumque invocaverit nomen

domini salvus erit. Denique eciam iu
deorum populus qui dicebat de
domino ihesu demonium habet qui
dicebat in beelzebub eiicit demo
nia. qui crucifixit dominum suum
petri predicacione vocatur ad pe
baptismum. ut sceleris tanta me
rita deponat. Sed quid mirum
si salutem negatis alijs. qui
vestram recusatis. Licet illi
nichil deferant qui a vobis
penitenciam petunt. Arbitror enim
quod eciam iudas potuisset tanti
domini miseracione non excludi a
venia si penitenciam non apud iudeos
sed apud christum egisset. Peccavi
inquit: quod tradiderim sang
uinem iustum. Responderunt quid
ad nos: Tu videris. Que vox
alia vestra est: cum eciam minoris
peccati reus vobis factum proprium con
fitetur. Quid respondetis aliud
nisi hoc quod ad nos tu videris. Hunc
sermonem laqueus sequitur. eo
feralior est pena. quo culpa est
minor. Sed si ista non convertit.
vel vos revertimini qui lapsu
vario de innocencie fidei quasi pre
celso fastigio decidistis. Bonum
dominum habemus qui velit do
nari omnibus: qui te per prophetam
vocavit dicens. Ego sum qui
deleo iniquitates tuas: et
memor non ero. tu autem memor
esto et iudicemur. Referunt
tamen questionem de verbo aposto
li petri qui dixit si forte pu
tant non confirmasse petrum ut

agenti penitenciã pctm̄ remittet
Sed considerent de quo loquatur:
hoc ẽ de Symone qui nõ ex fide
credet sed dolũ cogitaret De
niqꝫ et dñs dicenti ei cui non
plenã sinceritatẽ videat: Se
quar te aut vulpes foueas ha
bent Cũq̃ g° dñs an̄ baptis
mũ prohibuit sequi qm̄ frau
dulentum videbat: mirarís
si post baptismũ prauitatẽ
nõ absoluit aplũs quẽ ĩ obli
gatione iniquitatis manẽ
pnũciauit? Sꝫ hoc illis res
ponsum sit Ego at nc petrũ
dubitasse dico: nec ubi vni9
piudicio tantã causam stran
gulandã arbitror Nã si putat
dubitasset petrũ: nũqd et
deus dubitauit qͥ ait ad ihe
remiã pphetã Sta ĩ atrio do
mus dñi: et responsũ dabis
omĩ iude hijs q̃ veniut adorarẽ
ĩ domo dñi: oĩa verba q̃ co
stitui tibi responde illis no
li auferre verbũ. forsitã au
diet et auertent? Dicant
g°: et deũ ignorasse qd fu
turũ esset. Sꝫ nõ ignorãcia
eo verbo exprimit? sed in
scripturis diuinis frequens
huiꝰ consuetudo adiutit: eo
q simplex sit elocutio Siqui
dem et ad et ad ezechiel di
cit dñs fili hoĩs mittã ego te
ad domũ isrł: eos qui exacer
bauerũt me ipsi et pr̃es eorꝫ
vsqꝫ ĩ hodiernũ: et dices ad
eos Hec dicit dñs: si forte

audiet et turbent. Nesciebat
ergo eos posse aut nõ posse co
uerti? Non g° semꝑ dubitãcis
ista ẽ elocucio Deniqꝫ ipi sa
pientes seculi qui oẽꝫ gloriã suã
statuũnt in expressioẽ verbo
rũ. qd latine forte dicimꝰ, gre
ce taxa: nõ vbiqꝫ pro dubita
cione posuerũt. Aiũnt itaqꝫ
dixisse pmũ suorũ poetã hta
xax hph qd ẽ cito vidua ero
Et alibi. taxa sepgeltaca leta
noeti noxa romant eredopa
hoentet Non ẽi dubitaret sil
omĩbꝰ insurgẽtibꝰ vnũ facile
ab vniũersis posse psterni:
sed nos nr̃is magis q̃ alienis
vtamur Deniqꝫ habes ĩ euã
gelio qd ipẽ filiꝰ de pr̃e ait
cũ misisset seruos ad vineã
suã et occisi essent. dixisse pa
trem. mittam filiũ meũ di
lectissimũ forsitan ipm̄ vere
bunt? Et alibi ex psona sua
filiꝰ ait Neqꝫ me scitis: neqꝫ
prẽm meũ Si ẽi me sciretis:
forsitan sciretis et patrẽ meũ
Si g° hijs verbis vsus ẽ petrus
quibꝰ vsus ẽ deus sn̄ piudi
cio sciencie sue: cur nõ accipia
mus et petrũ his vsũ sermo
nibꝰ sine fidei sue piudicio?
Neqꝫ ẽi poterat de xpi mũnẽ
dubitare qui sibi soluẽdorũ
pctõrꝫ dederat ptãtem pser
tim cũ versucijs hereticorꝫ locũ
nõ deberet relinquẽ: qui ideo
volunt spem hoĩm destituẽ
vt iterandi baptismatis apud

desperātes facilꝰ īducāt ꝑsua
sionē Sed apl'i hoc habētes se
cūdū xp̄i magisteriū peītenciā
docuerūt veniā ꝓposponderūt
culpā relaxauerūt: sicut et da
uid docuit dicens Beati quorū
remisse sūt īiquitates. et quo
rū tecta sūt pc̄ā: beatus vir
cui nō īputauit dn̄s pc̄m Vtrū
qꝫ ei bt̄m dixit et cuiꝰ īiquitas
remittit ꝑ lauachrū et cuiꝰ
pc̄m tegit bonis opibꝰ Qui
ei agit peītenciā nō solū diluē
debet pc̄m suū lachrimis sed
etiā emēdacōibꝰ factis ope
rire et tegē delicta superiora:
vt nō ei īputet pc̄m Ergo te
gamꝰ lapsus nr̄os posterioribꝰ
factis. mūdemꝰ fletibꝰ vt audi
at nos dn̄s deus nr̄ īgemiscē
tes sicut audiuit lachrimātē
effrem quēadmodū sc̄ptū est
dicente deo Audiens audiui
lamētantē effrem Et ipā vba
lamētantis effrem expressit
dicens: castigasti me et casti
gatus sum sicut vitulꝰ nō sū
edoctus Vitulus ei ludit: et
ꝑsepe deserit Et ideo effrem
sicut vitulus nō ē edoctus. lon
ge positus a presepi. qā pre
sepe dn̄i deseruit: et ieroboā
secutꝰ vitulos adorauit quod
ꝓphecia futurū ꝑ aaron indica
uerat sic lapsurū populū iu
deorū Ideoqꝫ agens peītē
ciam dicit Conuerte me et cō
uertar: qā tu dn̄s meus. quia
ī nouissimo captiuitatis mee

peītenciā egi. et postq̄ꝫ cogno
ui īgemui sup dies cōfusiōis et
subiectꝰ sum tibi: qā accepi op
probrium et demōstraui te
Aduitimꝰ quō agenda sit peīte
cia: quibus sermōibꝰ quibus fle
ut iudicemur Ego inqt memor
nō ero Confusio ē ei qn̄ xp̄us
negat Et ideo qn̄ subiciamꝰ nos
deo et nō subditi simꝰ pc̄ō. et
delictorū nr̄orū memoriā recen
sentes: tanq̄ obprobriū erubes
camꝰ. nō velut quādā gloriā
ꝑdicemꝰ: sicut quidā expug
nata pudicicia: oppressa iusticia
gloriant Et tanta fiat cōuer
sio: vt q deū nō agnoscebamꝰ
ipī eū iā aliis demōstremꝰ No
tis aūt dn̄s tali cōuersione nr̄ā
respondeat A iuuentute mea
es tu filius dilectꝰ mi effrem:
vt puer in deliciis. qm̄ eo q
sermones mei in ipō sūt me
moria memor ero eiꝰ Propterea
festinaui sup illū misericordia
miserebor eiꝰ dixit dn̄s Quā
aūt misericordiā nobis polliceat
infra ostendit dicens Inebria
ui oēm aīaꝫ sicientē: et omēꝫ
aīam esurientē saciaui Ideo
exsurrexi et vidi: et sopnus
meus michi dulcis ē Aduerti
mꝰ q peccantibꝰ dn̄s sacramē
ta promittat sua: et ideo omēs
cōuertamur ad dn̄m Si isti nō
conuiuunt: vel vos reuiuimini
qui lapsu vario de īnocencie
fideiqꝫ ꝑcelso fastigio decidis
tis Bonū dominū habemus

qui velit donare omīb' pctā : q'
te vocauit p pphetā dicens Ego
sum ego sum qui deleo īiquita-
tes tuas : et memor nō ero : tu
āt memor esto ut pctī dies · dies
cōfusiōis appellet Hoc ē nō reuo-
co illa q̄cūq3 delicta donaui t' :
velut quadā obliuione tecta sīt :
tu āt memor esto Ego inq̄t me-
mor nō ero ꝓpt' g̅r̅am : tu me-
mor esto ꝓpter correctionē Me-
mor esto vt scias donatū esse pec-
catū : ne glorieris quasi īnocēs
ne te iustificando plus īgraue-
ris S3 si vis iustificari : Fatere
delictū tuū Soluit eī criminū
nex⁹ : verecunda cōfessio pctōrū
Vides q̄ a te exigat deus tuus
vt memor sis eius quā accepisti
grē nō glorieris quasi nō acce-
peris Vides qua remissionis
pollicitacōē te prouocet ad cō-
fitendū Vide ne reluctando
mandatis celestibus : in deuo-
cionē iudeoꝝ incidas quibus
dicit dn̄s ihesus Cantauimus
vobis et non saltastis lamēta-
uim⁹ et nō plorastis · Vilis
sermo : sed nō vile misterium ·
Et ideo cauendū : ne q̄s vulgari
quadā sermōis hui⁹ decept⁹ in-
terp̄tacōē · putet nobis saltacio-
nis lubrice historionicos motus
et scene delyramēta mandari ·
Hec eī etiā ī adolescentula eta-
te viciosa sūt S3 saltacionē eā
mandauit qua saltauit dauid
āī archam dn̄i Totū eī decet

q̄liq̄d refertur religioni : vt nul-
lum obsequiū q̄d proficiat ad cul-
tū et obseruācīā x' erubescam⁹
Non g° illa deliciarū comes atq3
luxurie saltacio p̄dicatur : sed
q̄ā vnusquisq3 corp⁹ attollat in-
pigrū : nec humi pigra iacere
membra · vel tardis sinat tor-
pere vestigijs Saltabat spiri-
tualit' paulus cū se pro nobis
extendet : et posteriora obliuis-
cens · priora appetens contendet
ad brauiū x' Tu quoq3 cū ad
baptismū venis · man⁹ eleuare
pedes quib⁹ ad et̄na conscendas
velociores habē āmoneris Hec
saltacio fidei socia : grē comes ·
Hoc ē g° ~~comes~~ misteriū Can-
tauimus vobis et nōui vtique
canticū testamenti et nō sal-
tastis hoc ē nō leuastis aīāz ves-
tram ad sp̄ualem g̅r̅ā Lamē-
tauim⁹ et nō plorastis : hoc nō
egistis peītenciā Et ideo dere-
lictus ē iudeorū popul⁹ q̄ā nec
egit peītenciā et g̅r̅ā refuta-
uit p iohānē pnīa · p xp̄m g̅r̅a
Istam quasi dn̄s donat : illam
quasi seru⁹ ānūciat Vtrūq3
igit' ecciā custodit : vt et cōse-
quat' g̅r̅am : et non abiciat
peītenciā Gr̄ā eī mun⁹ lar-
gientis ē peītencia delinquē-
tis remediū sicut ihieremias
magnū remediū esse peīten-
ciam : quā ī trenis suis ~~cepit~~
suscepit pro iherusalem et ip̄āz
inducit agentem dicens Plo-

rans ploraui ĩ nocte : et lachrime
ei9 ĩ maxillis ei9 ? nec ē qui cōso
letur ab omnibus q̄ diligūt eam
Vie syon lugēt Et adiecit In hys
ego fleo oculi mei caligauerūt
a fletu : q̄a elongauit a me qui
consolabatur me Adiutum9 ꝙ
hūc malorꝫ suorꝫ acerbissimū
cumulū arbitrabatur : q̄a deerat
q̄ cōsolaret merentē Quō g°
vos ipaꝫ cōsolacionē aufertis ?
qui spem relaxande negatis pe
nitencie ? Sꝫ audiāt q̄ agūt pe
nitenciā quō agē debeant ? quo
studio · quo affectu · q̄ mētis īten
cione · qua ītimorꝫ cōcussione
viscerium : qua cordis cōusioē
Vide inq̄t dn̄e q̄m cbulor : ven
ter meus turbat9 ē a fletu meo
conuersum ē cor meū ĩ me Cog
nouisti ītencionē ai : fidē me
tis cognoscite et habitū corpis
Sederūt inq̄t ĩ terra tacuerūt
seniores filie syon : et īposue
rūt terrā sup caput suū · p̄cinxe
rūt se cilicia · deduxerūt ĩ terrā
pncipes v̄gines ihrl'm defece
rūt in lachrimis oculi mei ca
ligauerūt Turbat9 ē venter
me9 : effusa ē ĩ terra gloria mea
Sic fleuit et niniue populus :
et denūciatū excidiū ciuitatis e
uasit Tanta ē eī pēitencie me
dicina : vt mutare videatur
deus suā senteciam In te ē igit
vt euadas : dn̄s vult se rogari
vult de se sperari : vult sup
plicari Homo es et vis rogari

vt ignoscas ? et pietas deū tibi nō
rogantī ignoscē ? Ipē dn̄s ihūs
ihrl'm fleuit : vt q̄a ipā flē no
lebat dn̄i lachrimis ad veniam
ptinet Ipē nos flere vult vt eua
dere possim9 sicut habes sc̄ptū
ĩ euāgelio · filie ihrl'm nolite me
flere sed vos ipās flete fleuit
dauid et meruit : vt mortem
populi pereuntꝫ diuina remo
ueret misericordia ? q̄n tribus
sibi ꝑpositꝫ optionib9 eā tn̄ ĩ
q̄ maiorē dn̄i misericordiā ex
periretur elegit Quid erubes
as tu pccā tua flē : cū dn̄s ex
ꝑphetas iussit flē ꝑ populis ?
Deniqꝫ et ezechiel est iussus
flē ihrl'm et accepit librū in
cui9 capite sc̄ptū erat lamen
tacio et melos et ve · duo tris
tia et vnū delectabile ? qm ille
saluꝰ erit ĩ futuro : q̄ in hoc se
culo popplus fleuerit Cor eī
sapienciū in domo luctꝰ · et
cor stultorū ĩ domo epularū
Et ipē dn̄s ait Beati qui nūc
fletis : q̄a ridebitis fleam9
igit ad temp9 : vt exultem9
in eternū Timeam9 dn̄m :
p̄ueniam9 eū cōfitendo pccā
nr̄a Corrigam9 lapsus nr̄os :
emendem9 errorē ? ne et de
nobis dicat Heu me aīa mea
quia timor tuus perijt a ter
ra ? et qui corrigat : in hoīb9
nō ē Quid vereris apud bo
nū dn̄m tuas īiquitates fa
teri ? Dic inq̄t iniquitates

tuas: ut iustificeris Adhuc reo
culpe iustificationis premia proponi
tur Ille enim iustificatur: qui proprium
crimen sponte agnouerit De
nique iustus in exordio sui ser
monis accusator est sui Nouit
omnia dominus sed expectat vocem tuam
non ut puniat: sed ut ignos
cat Non vult ut insultet tibi
dyabolus: et celante peccata tua
arguat Preueni accusatorem
tuum si te ipsum accusaueris: accu
satorem nullum timebis Si te
detuleris ipsum: et si mortuus
fueris reuiuisces Veniet ad
monumentum xpus: et si vide
rit flentem pro te martham boni
ministerii feminam. flentem mariam
que attente audiebat verbum dei:
sicut sanctam ecclesiam que optimam sibi
partem elegit: mouebitur mise
ricordia. cum viderit in obitu tuo
lachrimas plurimorum. et dicet ubi
posuistis eum hoc est in quo reatu
statu est in quo penitencie ordine: Vi
deam quem fletis: ut lachrimis
suis ipse me moueat Videam
si iam peccato emortuus veniam poscitur
defunctus est Dicit ei plebs Veni
et vide Quid est veni: Hoc est remis
sio peccatorum veniat. venia defunctorum
vita. mortuorum resurrectio: ve
niat et in hunc regnum tuum Veniet
itaque et leuari lapidem iubebit in
que ceruicibus peccatoris lapsus
imposuit Potuit remouere lapidem
imperio sermonis: iubenti enim
xpo: etiam insensibilia solet na

obediencie Poterat tacita vi ope
rationis occulte transferri saxum
sepulchri in cuius passione remotis
lapidibus. plurima defunctorum sepul
chra patuerunt: sed hominibus iussit
ut remouerent lapidem: ut veri
tate quidem ut incredulis crede
rent quod videbant: et aspicerent re
surgentem mortuum In typo autem
quod nobis donaret ut leuaremus
delictorum onera: moles quasdam
reorum. nostrum est onera remouere: il
lius est resuscitare. illius est educere
de sepulchris exutos vinculis
Videns itaque graue onus pec
catoris: illachrimat dominus ihesus
Solam enim flere non patitur ecclesiam
Compatitur dilecte sue et dicit
defuncto: veni foras Hoc est quod iaces
in tenebris consciencie et delic
torum tuorum sordibus quodam reo
rum carcere: Veni foras: delic
tum proprium prode: ut iustifice
ris ore confessio fit ad salutem
Si confessus fueris a xpo vocatus
claustra rumpentur: et omnia solue
tur vincula Et si corruptele
corporee grauis fetor sit qua
triduanus enim habebat ille cuius fe
tebat in tumulo caro Cuius autem
caro non vidit corruptionem: tri
duo fuit in sepulchro: carnis
enim vicia nesciuit: que ex qua
tuor constat elementorum substan
tiis Quantuslibet quoque mortui fe
tor sit. aboletur omnis. ubi sa
crum redoleuerit vnguentum: et
surgit defunctus et solui iubetur

ei9 vincula q'a adhuc i pcco sunt:
tolle velame de facie ei9 qd' veri
tate gr'e qua acceperat obumbra
bat Sed qa vere donat9 e: revela
re facie aperire vultu iubetur
no hz eni qd' erubescat cui pcm
remissu e In tanta tn dni gra
tantoqz divini muneris miraculo
cu oporteret univsos letari commo
uebant' ~~impij~~ ipij et adusus x'm
congregabant consiliu: lazarum
quoqz int'fice' volebant Nonne
merito eoru successores vos cog
noscitis quoru duricie heredes
estis: Nam et vos indignamini
et contra etiam congregatis co
siliu qa mortuos videtis i eccia
reviviscere et pctorz multa ve
nia resuscitari Itaqz qd' i vobis
e p invidia rursus vultis int'fice
suscitatos sed ihs no revocat
bnficia: ymo cumulo sue libe
ralitatis aplificat Revisit sol
licite resuscitatu et celebrate
resurrectionis gratia letus ad
cena venit qua ei sua pparauit
eccia i qua ille q' fuerat mor
tuus: un9 int' discubentes cu
xpo invenit' Tunc mirant' oms
qui vident: utiqz probo obtutu
mentis qui invide no norunt
Tales eni eccia filios hz Mirat'
ut dixi quo ille q' iacebat i tu
mulo heri et nudius tercius: un9
fuerit de discubentibz cu dno
ihu Ipa maria mittit unguen
tum in pedes dni ihu ideo
forte in pedes: qa un9 de infe
rius erept9 e morti Omne eni cor
pus x' sum9 sed alij forte su
periora membra sunt Os erat
x' apostolus qui dixit experi
mentu queritis ei9 q' i me loquit'
xpus Os eni pphete: p qd' loque
batur futura Utina et ego pes
eius esse merear: et mittat in
me maria unguentu suu preci
sum et ungat et pani exter
gat. ¶ Credid igit' de lazaro
legim9 i uno quoz debem9 co
uerso pctore crede' qa licet
fetore habeat tn fidei preciose
unguento emudat' Tanti
eni gre fides hz. ut ubi an die
fetebat mortu9. illic bono odo
re tota repleat' dom9 fetebat
chorinta dom9: qn scptu e de
ea Audit' int' vos fornicatio
et talis fornicatio: qualis nec
intro gentes fetor erat: quia
modicu fermetu tota massa
corruperat Cepit bn olere
cu dicit' Si cui donastis: et
ego na et ego qd' donaui ppt'
vos i psona x' Itaqz liberato
peccatore factu e i ea gaudiu
magnu et redoluit domus
tota. suavitate grie Un bn
conscius q oms apostolice re
missionis pfudisset unguento
ait xpi bon9 odor sum9 deo:
in hijs q' salui fiut Nui9 igit'
effusione unguenti letantur
oms: solus iudas contradicit
Ergo et nunc q' prevaricator e
contradicit: reprehendit qui

proditor. Sed a xpo ipse reprehenditur qui dominice remedium mortis ignorat et tante misterium sepulture non intelligit. Ideo enim et passus et mortuus est dominus: ut nos redimeret a morte. Hoc excellentissimum indicat precium sue mortis: quo peccatorem absoluit et in nouam assumit gratiam ut veniant et mirentur omnes quod cum xpo recumbat et laudantes dominum dicant: manducemus et epulemur: quia hic mortuus erat et reuixit perierat et inuentus est. Si quis autem infidelis obiecerit quare cum publicanis et peccatoribus manducet: respondetur ei Non opus est sanis medicus: sed hijs qui male habent. Ostende igitur medico vulnus tuum ut sanari possis. et si non monstraueris: nouit sed a te expetit audire tuam vocem. Absterge lachrimis cicatrices tuas. Sic peccatrix mulier illa in euangelio fetoremque sui erroris abstersit: sic culpam diluit: dum ihesu pedes lachrimis lauat. Utinam michi quoque pedum tuorum lutum ihesu reserues quos dum in me deambulas inquinasti. Utinam sordes vestigiorum tuorum detergendas michi offeras: quas ego actu meo tuis affixi gressibus. Sed unde michi aqua viua: qua pedes tuos possim lauare. Si aquam non habeo: habeo lachrimas: quibus dum pedes tuos lauo: utinam meipsum diluam. Dicis michi ut de me dicas: dimissa sunt ei peccata multa quoniam dilexit multum. Plus debuisse me fateor et plus michi dimissum qui de forensium strepitu iurgiorum et a publice terrore amministrationis ad sacerdocium vocatus sum: et ideo vereor ne ingratus inueniar si minus diligam cui plus dimissum est. Sed non omnes mulierem istam equare possunt: que etiam Symoni qui prandium domino dabat merito est prelata que omnibus qui volunt veniam promereri magisterium prestitit osculando pedes xpi: lachrimis lauando tergendo crinibus vngento vngendo. In osculo insigne caritatis est et dixit ipse dominus ihesus osculetur me osculo oris sui. Capilli quid significat nisi ut noueris tu illo nata omni infularum dignitate secularium ad obseruandam indulgentiam: ad terram flens te ipsum prosternas ut humi iacens moueas misericordiam. Vngento quoque conuersationis exprimitur odor. Rex nempe erat dauid et dicebat lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrimis meis stratum meum rigabo. et ideo tantam gratiam meruit: ut ex eius familia virgo eligeretur que nobis partu proprio xpm ederet. Ideo et ista in euangelio predicatur mulier. Tamen si hanc equare non possis est dominus ihesus et infirmis subuenire. ubi non est que parare

cōuiuiū que deferre vngentū
fontē aque viue secū portare
Venit ipē ad sepulchrū // Vtinā
g° ad hoc monimentū meū dig
neris accedē dnē ihū: tuis me
lachrimis laues ꝰ qm̄ durioribꝫ
oculis nō habeo tantas lachrimas:
vt possim mea lauarē delicta Si
illa lachrimaueris pro me: saluꝰ
ero ꝰ si dignꝰ fuero lachrimis tuis:
fetorem abstergā delictoꝝ oīm
si dignꝰ fuero vt paulisꝑ illa
lachrimes: vocabis de monumē
to huiꝰ corꝑis et dices ꝰ exi
foras: vt nō intra corꝑis huiꝰ
angustias inclusē teneantur
cogitationes mee ꝰ sed egredi
antur ad xp̄m ī lumiē versen
tur: vt nō cogitē oꝑa tenebra
rū. sed oꝑa lucis Qui ei cogitat
pctm̄ intra suā cōsciēciā studet
se ipē includē Voca g° tuū seruū
foras Quāuis ligatꝰ vinculis per
catorū meoꝝ vinctos habeā pe
des īnexaꝰ manꝰ et cogitatio
nibꝫ et oꝑibꝫ mortuus iā sepultꝰ
te vocante liber egrediar ꝰ et īue
niar vnꝰ de discumbentibꝫ ī cōui
uio tuo: et domꝰ tua ꝑfuso re
pleatur vngento ꝰ si quē redimē
dignatꝰ es: custodieris Dicet
ei Ecce ille nō ī ecciē nutritus
sinu: nō edomatꝰ a puero. sed
raptꝰ de tribunalibꝫ abductꝰ
vanitatibꝫ seculi huiꝰ a ꝑconis
voce ad psalmiste assuefactus
canticū ī sacerdocio manet nō
ꝟtute sua sed xp̄i gr̄a. et inter

cōuiuias mense celestis recū
bit Serua dnē muꝰ tuū: cus
todi donū qd contulisti eciā
refugienti Ego sciebā q non
eram dignꝰ vocari epūs. qm̄
dederā me seculo huic. sed
gr̄a tua: sū id qd sū Et sū
quidē minimꝰ oīm epōꝝ: et
īfimꝰ merito Tamē qa et ego
laborē aliqē pro scā eccīā tua
suscepi huīc fructū tuere: ne
quē ꝑditū vocasti ad sacerdo
ciū. eū sacdotē ꝑere paciā
ris At ꝑmū vt condolē nouī
mꝰ peccantibꝫ īntimo affectu. Hec
ei summa ꝟtus qa sc̄ptū ē Et
non gaudebis sup filijs iuda in
die ꝑdicionis eoꝝ ꝰ: et ne magī
loquaris in die tribulacionis eoꝝ:
sed quociensq̄ pctm̄ alicuiꝰ lap
si exponitur cōpaciar ne supbe
increpem sed lugeam et defleā
vt dū aliū fleo. meipm̄ defleā
dicens Iustificata ē magis tha
mar: q̄ ego Fortassis adolescen
tula sit: occasionibꝫ q̄ delictoꝝ
fomites sunt decepta ac ꝑcipi
tata sit Peccamꝰ et seniores
Repugnat ī nobis lex huiꝰ car
nis legi mentis nr̄e. et capti
uos nos trahit in pctm̄ vt facia
mus qd nolumꝰ Illi de etate sup
petit excusacio: m̄ iam nulla
Illa ei debet discē: nos docere
Ergo iustificata ē magis tha
mar q̄ ego Si īnaucamꝰ alicuiꝰ
auariciam recordemur si nichil
ipsi auare fecimꝰ qm̄ radix oīm

malorū ē auaricia: et tamq̄
sub terra occulte ī nrō serpit
corpe. Dicamus singuli iustifi
cata ē magis thamar q̄ ego
Si commoti fuerimus ī quēquā
grauiter leuiorē causam layci
habet q̄ episcopus: eo q̄ como
dius egerit aliqd Retractemus
nobiscum et dicamus Iustifica
tus ē magis iste qui commocio
nis arguit'. q̄ ego Nec eī si
dicamus ipsi nobis cauebi
mus ne dicat nobis dns ihc
aut quisq̄ de discipulis eius
Festucam ī oculo fris tui vides:
trabem aut que ī oculo tuo ē
non vides. Ypocrita eice p̄mū
trabem de oculo tuo et tūc vi
debis eice' festucā de oculo fris
tui Non ḡo erubescamus dicē
grauiorem culpam nram esse
q̄ eius quē arguendū putamus:
qā dixit hoc iudas qui argue
bat thamar et recordatus ipē cul
pam suā ait Iustificata ē magis
thamar q̄ ego In quo et altitu
do misterij est: et morale pre
ceptū Et ideo culpe eius nō est
deputatū qā se ipē accusauit
priusq̄ ab alijs accusaret' Non
ergo gaudeamus sup alicuius pec
catum: sed magis lugeamus
qā sc̄ptū ē: Noli supgaudere
michi ĩimica mea quia cecidi
sed resurgam. qm̄ si sedero
ī tenebris dns illuminabit
me Iram dnī sustinebo qa
peccaui ei: donec iustificet

causam meā et faciat iudiciū meū:
et educat me ad lumē et videbo
iusticiā eius: et videbit ĩimica
mea. et cooperiet' cōfusione: q̄
dicit m̄ vbi ē dns deus tuus O
Oculi mei videbūt eā: et erit
ī conculcatione sicut h lutū in
via. Nec ĩmerito qm̄ q' lapsu
alieno gaudet. dyaboli gaudet
victoria Et ideo doleamus magis
cū audimus perisse hoiēm pro
quo xpūs mortuus ē: qui nec
stipulam ī messe neglegit Atq̄
vtinā hanc stipulam ī messe hoc
ē ĩanē cicam fructus mei nō abij
ciat sed colligat sicut ait Heu
me qā factus sū sicut q' colligit
stipulam ī messe et racemū in
vindemia: vt vel p̄mitiua ma
duret ī me grē sue et si poste
riora non approbem Ergo et
agendam peñiam et tribuē
dam veniā credē nos cōueit:
vt veniā tñ tamq̄ ex fide spe
remus: nō tamq̄ ex debito Aliud
ē eī mereri: aliud p̄sumē Tamq̄
ex singrapha fides impetrat:
p̄sumpcio aut arroganti ē ppior
q̄ roganti Prius solue debitū:
vt qd' speraueris impetrare me
rearis Solue bonū affectū de
bitoris: vt vsuram nō facias.
sed fidei tue censu contracti
nomis fenus exacues Plura
soluendi hz subsidia: qui deo
q̄ is qui hoī debet Homo pe
cuniam pro pecunia reposcit
que nō semp debitori presto ē

deus affectū exigit qui ī tua po-
testate ē. Nemo paup ē qui deo
debet: n̄ qui seipm̄ pauperem
fecit. Et si nō habet q̄ vendat:
habet que soluat. Oracio. lacrime
ieiunia debitoris boni census
est: multoq; vberior q̄ si quis
ex precijs fundorū pecuniā sine
fide deferat. Deniq; paup erat
ananias cū vendito agro pecu-
niam deferret ad apostolos
vnde nec solue se potuit: sed
implicauit. Diues illa vidua
que duo era minuta ī gazophi-
laciū misit de q̄ dn̄s ē. hec vi-
dua paupcula plus omib; mi-
sit. Non eī pecuniā deus: sed
fidem querit. Neq; ego ab-
nuo liberalitatibus in paupes
factis posse minui peccatū: sed
fides comendet expensas. Quid
eī prodest collacio patmonij:
sn̄ gr̄a caritatis. Sunt qui ad
iactanciā solam decore lar-
gitatis affectent: vt eo pba-
tos vulgo videri velint quo
sibi nichil reliquerint: sed dū
p̄ntis seculi mercedem requi-
runt non recondūt ī futurū:
et q̄a hic preperūt mercedē
suā: illic sperare nō possunt.
Sunt qui opes suas tumultua-
rio mentis īpulsu nō iudicio
ꝑpetuo. vbi ecclie contulerūt postea
reuocandas putauerūt: qui-
bus nec pⁱma merces grata ē
nec secunda: q̄a nec prima
habuit iudiciū et secunda ha-
buit sacrilegiū. Sunt quos pe-
nituerit opes suas diuisisse
pauperibus: sed eos qui penite-
ciā agūt hoc solū penite non
debet: nec ipsius peītencie
agant penitenciā. Quā plerique
futuri supplicij metu pctōrū
suorū conscij. peītenciā petūt:
ac cū acceperint: publice sup-
plicacionis reuocant pudore.
Hij videntur malorū penituisse
penitenciā agere bonorū. Non
nulli ideo poscūt peītenciā:
vt statim sibi reddi coīonem
velint. Hij nō tam se soluere
cupiūt q̄ sacerdotē ligare. Quā
eī consciencia non exuūt. sa-
cerdotis induunt. preceptū est.
Nolite sanctū dare canibus neq;
miseritis margaritas vras
an̄ porcos. Hoc ē immundis
puritatibus sacre coīonis nō
īparcienda consorcia. Itaq; vi-
deas eos mutata veste īcede
quos lugere et gemere oportebat:
q̄a vestem illam oblacionis et
gracie sordidarūt: ferias aut
margaritis onerare aures.
curuare ceruices quas bn̄ xpo
non auro inclinaret: q̄ seipas
flere debebant q̄ margari-
tam q̄ de celo ē pdiderūt. Sunt
eciā qui arbitrentur hoc esse pe-
nitenciā: si abstineat a sacrame-
tis celestib;. hi seniores in se
iudices sūt: qui penā pscri-
bunt sibi declinant remediū:
quos vel penā suā conueniebat

dolore : q̄a celesti fraudarentur
gratia. Alij apposita spe agende pe-
nitencie. licenciā sibi delinquē-
di propagatā putant : cū p̄ma re-
mediū p̄ctī sit : nō peccandi incen-
tiuū Vulneri ē medicamentū
necessariū ē : nō vuln⁹ medica-
mento : q̄a p̄pt̄ vuln⁹ medica-
mentū queritur : nō p̄pt̄ medi-
camentū vuln⁹ desideratur In-
firma deinde spes : que cōmittitur
tempori : cū omne temp⁹ incertū
sit : nō oīs spes tempori sit su-
perstes Non quisq̄ sorat vt eru-
bescas deū rogare : qui nō eru-
bescis ~~deū~~ rogare hominē : vt
pudeat te deo supplicare. quem
non lates : cū te nō pudeat pec-
cata tua hoī quē lateas cōfiteri :
An testes precacionis et consciōs
refugis : cū si hoī p̄satisfaciendū
sit. multos necē ē ambias. ob-
secres. vt dignentur interuenire.
ad genua te prosternas osculle-
ris vestigia filios offeras culpe
adhuc ignaros patrie eciā adhuc
venie precatores : Hec ḡo in
eccā̄ facē fastidis : vt deo suppli-
ces vt patrociniū t̄ ad deū ob-
secrandū sancte plebis requi-
ras. vbi nichil ē q̄d pudori esse
debeat n̄ nō fateri : cū oms sim⁹
peccores. vbi ille laudabilior qui
humilior : ille iustior q̄ sibi abiec-
tior Fleat pro te mat̄ eccā. et cul-
pam tuā lacrimis lauet : videat
te xp̄us merentē vt dicat : beati
tristes q̄a gaudebitis Amat vt

pro illo multi rogent Deniq̄ in
euāgelio mot⁹ vidue lachrimis :
q̄a plurimi pro ea flebāt eius
filiū resuscitauit Ideo ocius ex-
audiuit petrū vt dorcas resur-
geret : q̄a paupes mortē mulieris
ingemiscebant Ideo ipī petro
statim remisit q̄a amarissīe
fleuit Et tu si amarissīe fleas
xp̄us ad te respiciet : culpa disce-
det Vsus enī doloris ablegat
luxuriam ānimus erroris deli-
cias : ita dū dolem⁹ admissa.
admittenda excludim⁹ : et fit
quedā de cōdempnacioē culpe
disciplina innocencie Nichil ḡo
te reuocet a penitencia Hec tibi
cōmunis cū sanctis ē : vt naq̄
imitanda talis. qualis sanctoꝝ
deploracio Dauid manducauit
sicut panē cinerem : et potū
suū lachrimis tēperabat : ideo
nūc ampli⁹ gaudet : q̄ ampli⁹
fleuit Per exitus aquarum
descenderūt inq̄t oculi mei Jo-
hannes multū plorauit : et re-
uelata sibi dicit xp̄ī mysteria
At vero illa mulier q̄ cū esset
ī peccatis et debet flerē. gau-
debat : et veste purpurea atq̄
coccinea operiebatur : et auro
se multo et p̄ciosis lapidibus
ornabat. eterni fletus luget
erumpnā Merito reprehenduntᷣ
qui sepi⁹ agendā penitēciā pu-
tant : q̄a luxuriantᷣ in xp̄o Nā
si vē agerent penitenciā : iteran-
dam postea nō putarent : q̄a

ſicut vnū baptiſma ita vna peī
tencia que tn̄ publice agit᷑ Nā
cotidie nos debet peītere pcc̄i:
ſed hec delictorū leniorū: illa
grauiorū facili᷒ at īueni qui
īnocēciā ſeruarent: q̄ꝫ q̄ cogrue
egerint peītenciā An quiſꝙ
illam peītenciā putat vbi ac
quirende abicio dignitatis ul
vini effuſio vbi copule coiuga
lis vſus: Renūciandū ē ſecu
lo ſompno ipī min᷒ indulgen
dū q̄ꝫ natura poſtulat: īterpo
landū ē gemitibus ~~ter~~ īterrū
pendū ē ſuſpirijs. ſequeſtran
dū oroib᷒ viuendū ita vt vi
tali huic moriamur vſui: ſe
ipſum homo ſibi abneget. et
totus mutetur: ſicut qdā ado
leſcentē fabule ferūt poſt ac
amores meretricios peregre
profectū et abolito amore re
greſſum: poſtea veteri occur
riſſe dilecte. que vbi ſe nō īter
pellauit mirata patauerit
nō recognitam. rurſus occur
rens dixerit ego ſum. reſpon
derit ille. ſed ego nō ſū ego.
Vn̄ bn̄ dn̄s ait Qui vult ve
nire poſt me abneget ſeipm̄
ſibi: et tollat cruce ſuā et ſe
quatur me. Ceteri q̄ mortui et ſe
pulti ſūt xº: nō debēt iterū
velut viuētes de hoc mūdo de
cerne᷒ Ne tetigeritiſ inqt nec
attaminaueritis. q̄ ſūt oīā ad
corruptelam ipſo vſu: eo ꝙ
ipē hui᷒ vite vſus corruptela

ſit īteg̃ritatis Bona gº pnīa:
que ſi non eſſet om̄s ad ſenec
tutem differrent ablucois gra
ciam Cuib᷒ ſatis reſponſi ſit:
qa meli᷒ ē vt habeā qd̄ ſarcīna.
q̄ꝫ nō habeam quo veſtiar Sꝫ
ſicut ſemel aſſuta redintegrā
tur: ita frequēt̄ ſuta ſoluūt᷑
Hos at qui peītenciā differūt:
ſatis ipē dn̄s āmonet dicens
Peitenciā agite: appropinqua
bit ei regnū celorū Neſcim᷒
gº qua hora fur veniat: an ꝑ
proxima nocte a nobis repoſ
catur aiā Adam poſt culpam
ſtatī de paradyſo deus eiecit:
non diſtulit ſed ſtatī ſeparauit
a delicijs vt ageret peniten
ciam: ſtatim tunicā veſtiuit
pelliceam non ſericā Quid ē
eſt qd̄ differas Aut vt plura
pctā cōmittas: Ergo qa deus
bonus ē ideo tu mal᷒: et di
uicias bonitatis ei᷒ et paciē
cōtempnis: Sꝫ bonitas dn̄i
magis ad penitēciā te debꝫ
adduce᷒ Ideo ad om̄s ſanct᷒
dauid dicit Venite adorem᷒
et procidam᷒ an̄ eū: et plo
rem᷒ an̄ dn̄m deū nr̄m qui
fecit nos De peccatore antē
ſn̄ pniā mortuo qa nichil aliud
ſupeſt n̄ grauiter merere n̄
flere: habeas plorantē ipm̄:
et dicentē fili᷒ meus abſalon
Qui eī penit᷒ mortu᷒ ē ſine
vlla exceptione defletur De
hijs qui exules atꝫ peregrini

limitū patrioꝝ quos lex moy
si sancta pscribit mundanis
īplicabantur erroribꝫ: audis
canentē Sup flumina babilo
nis illic sedimꝰ et fleuimus
dū recordaremur syon Indu
cit eū lapsorū gemitus in ipso tpe
ꝓprietū et rerū labenciū adhuc
positos statu debē respicē: ex
eorū videlicꝫ exemplo: q̄ ppt
pctī preciū deducti erāt in cap
tiuitatis erūpna Nichil āt est
qd tā summo dolori sit: q̄ vnus
quisqꝫ positus sub captiuitate
pctī recordet᷑ vn̄ lapsus sit atqꝫ
vn̄ decideit eo q̄ ad corporea
atqꝫ terrena ab illa speciosa ac
pulchra diuine cogniciōis iten
cione defluxeit Hic habes adā
abscondentē se vbi deū cogno
uit esse psentem et quesitum
latē voluisse: et vocatū a dn̄o
ea voce qua latentis modera
ret affcm̄: hoc ē. adā vbi es.
hoc ē. cur te abscondis: cur la
tes. cur fugis eū que videē de
siderabas: Ita grauis ē culpa
consciencie: vt sine iudice ipā
se puniat et velare se cupiat.
et tn̄ apud deū nuda sit Et
ideo nemo ī pctō positꝰ arroga
re sibi debet autoritatē atqꝫ
vsurpationē sacramētoꝝ: qa
scptū ē: peccasti quiesce. qd in
pn̄ti psalmo dauid dicit In sa
licibus ī medio eius: suspen
dimꝰ organa nr̄a Et infra.
Quō cantabimꝰ cāticū dn̄i in
terra aliena: Si eñ caro menti
repugnat nec subdita ē animi
gubernaculo et mētis īperio: alie
na ē terra q̄ nō domatur exer
cicio cultoris. et ideo nō pt̄ fructꝰ
caritatis. paciēciā pacis afferre
Melius ē gº tūc quiesce cū exer
cere non queas opa penitēcie:
ne ī ipā penitencia fiat qd postea
indigeat pniā: que si semel fue
rit vsurpata. nec iure celebra
tur: nec prioris fructū optinet
et aufert vsū posterioris Sa
ne et cū caro repugnat: mens
mens ad deū debet esse intenta:
et si opa non sequūt᷑ fides deside
ret: et si impugnat vel carnis
illecebre. vel ptātes aduersarie.
maneat mens deo dedita Tūc
eñ maxime vrgemur cū caro ce
dit: et sunt qui vehemēt ītubāt
miserie anime querentes aufer
re omne presidiū Vn̄ ē illud
Exinanite exinanite: vsqꝫ dū
fundamenta ī ea Quā miseratꝰ
ait dauid Filia babilonis misera
Misera vtiqꝫ qa babilonis filia
est que dei filia esse desiuit. cui
tamen mediciā inuitat dicens
Beatꝰ qui tenebit et allidet
puulos suos ad petrā: hoc ē q̄
infirmas et lubricas cogitacio
nes elidat ad xp̄m: qui oms
irracionabiles motꝰ sui reuerē
cia et discrecōe cominuat: vt
si qs adulterio amore raptat᷑. ex
cludat ignē copulaqꝫ metricis:
et se studio abducet vt xp̄m ac

quirat Didicimus et agendam
penitencia et eo agendam tempore
quo culpe deferuescat luxuria
et in captiuitate peccati positos: reue-
renciores eos vsurpaciores esse
debere Nam si moysi propius
accedere gestienti vt cognicionem
mysterij celestis hauriret dicitur:
solue calciamentum pedum tuorum
quanto magis nos anime nostre pe-
des exuere vinculis corporalibus
et gressus omnes mundi istius ~~nexu~~
nexu debemus absoluere. Deo
gracia Amen

Incipit de virginitate bea-
ti ambrosij episcopi ad sororem
liber primus

Si iuxta celestis
sentenciam veri-
tatis verbi to-
cius quodcumque ocio-
sum fuerimus
locuti: habemus
prestare racionem vel si vnus-
quisque seruus talenta gracie
spiritalis sibi credita que nu-
mularijs diuidenda forent
vt crescentibus multiplicarentur
vsuris intra terram suam vel
quasi timidus fenerator vel
quasi auarus possessor abscon-
derit: non mediocrem domino re-
uertente offensam incidet iure
nobis verendum est: quibus licet
ingenium tenue necessitas tamen
maxima eloquia dei credita po-
puli fenerari mentibus: ne vo-
cis quoque nostre poscatur vsura:
presertim cum studium a nobis
dominus non profectum requirat. Vnde
scribendi aliquid sentencia fuit.
Maiore quidem periculo pudoris
auditur vox nostra: quam legitur
liber enim non erubescat Equidem
ingenio diffisus sed diuine
misericordie prouocatus ex-
emplis: sermonem meditari
audeo Nam volente deo asi-
na locuta est Ad si ~~in~~ michi sub
istius seculi oneribus constituto
assistat angelus: ego quoque
muta diu ora laxabo Potest
enim soluere impedimenta imperitie:
qui nulla asina soluit natura
In archa veteris testamenti
virga floruit sacerdotis Facile
deo vt in sancta ecclesia de
nostris quoque verbis flos ger-
minet Cur autem desperandum
quod dominus loquatur in hominibus:
qui est locus in sentibus Deus
nec rubum est dedignatus: atque
vtinam meas quoque illuminet spi-
nas Erunt fortasse qui eciam
in nostris sentibus aliquem mirentur
lucere fulgorem: erunt quos
spina nostra non vrat: erunt
quibus de rubo audita vox
nostra soluat de pedibus calcia-
mentum: vt impedimentis cor-
poralibus exuatur mentis in-
cessus Sed hec sanctorum merita
virorum vtinam me sub illa
infructuosa adhuc ficu carentem

Incipit [illegible] de virginitate beati ambrosij [illegible] ad sorore[m]